

BANGKOK SYMPHONY ORCHESTRA

MUSIC DIRECTOR/CONDUCTOR

SOLOIST :

PIANO

PROGRAMME :

HANDEL Water Music

The unanswered question HAYDN

Piano Concerto, D major

Wednesday, **26th June**, 1991 08:00 p.m.

at

THAILAND CULTURAL CENTER (Small Hall)

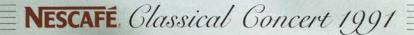
Tickets: Baht 500, 300, 200, 100 and 50 (for student)

Available at: Asia Books (Sukhumvit 252–5473; Peninsular Plaza 253–9786);

DK Books (Siam Square 251–6335); PIA 3rd Floor, Amarin Plaza (256–9515);

Chulalongkorn Books Center (255–4433); Nong Tha–Prachan (221–4421) and BSO Box Office (251–7948)

Moscow State Symphony Orchestra

BANGKOK SYMPHONY ORCHESTRA FOUNDATION

UNDER THE ROYAL PATRONAGE OF
HIS ROYAL HIGHNESS THE CROWN PRINCE MAHA VAJIRALONGKORN

NESCAFE ® PROUDLY PRESENT

Symphony Orchestra

PAVEL KOGAN

Music Director / Chief Conductor

Soloists
DEREK HAN, Piano
EUGENE WATANABE, Violin

Thursday, 20th June, 1991 8:00 p.m. Friday, 21st June, 1991 8:00 p.m.

Thailand Culutral Center Bangkok

co-sponsored

MOSCOW STATE SYMPHONY ORCHESTRA

วง Moscow State Symphony Orchestra ก่อตั้งในปี พ.ศ. 2486 โดย Nicolai Anosov ซึ่งมี ตำแหน่งเป็นผู้อำนวยการดำนดนตรีคนแรก วงมีผลงานการแสดงบทประพันธ์ของคีตกวีรุสเซียและคีตกวี ตะวันตกหลายคน อาทิ Tchaikovsky, Rimsky-Korsakoff, Shostakovich, Prokofiev, Mussorgsky, Borodin และได้รับเกียรตินำผลงานประพันธ์ของคีตกวีสำคัญของชาวรุสเซียแสดงเป็นครั้งแรกอาทิ Prokofiev และ Shostakovich วงได้ออกแสดงคอนเสิร์ททัวร์ทั่วโลกหลายครั้ง รวมทั้งร่วมงานเทศกาลดนตรีที่สำคัญทั้งในสหภาพโซเวียตและยุโรป นอกเหนือจากผลงานอัดแผ่นเสียงกว่า 100 แผ่น

ปัจจุบันวงได้รับการยกย่องว่าเป็นวงออเคสตร้าที่มีชื่อเสียงที่สุดวงหนึ่งของสหภาพโซเวียตและ อยู่ในระดับนำของโลก

In a country whose cultural tradition is rich with extraordinary orchestral ensembles, the Moscow State Symphony Orchestra is acclaimed as one of the highest examples of this tradition. Its founder and first Musical Director was Nikolai Anosov, one of the outstanding musicians of his time, whose son Gennadi Rozdestvenskii is today one of the best known Soviet conductors.

Under the leadership of Leo Ginzburg, the orchestra cultivated a close relationship with leading Soviet composers including Prokofiev and Shostakovich and made many of the first performances of their works.

With a vast and continually expanding repertoire, the Moscow State Symphony Orchestra performs together with the traditional composers such as Tchaikovsky, Rimsky-Korsakoff, Shostakovich, Prokofiev, Mussorgsky, Borodin and the great Western Romantic symphonic literature, much new music of the Twentieth century, both Soviet and foreign.

The Moscow State Symphony Orchestra, besides touring extensively within the Soviet Union, has also been enthusiastically received throughout major musical centers of the world. The orchestra has taken part in numerous international festivals and has made over 100 recordings, many of which have been awarded prestigous prizes.

PAVEL KOGAN

MUSIC DIRECTOR/CHIEF CONDUCTOR

Pavel Kogan เกิดในครอบครัวศิลปิน บิดาและมารดาของเขาคือ Leonid Kogan และ Elisaveta Ghilels ศิลปินที่มีชื่อของสหภาพโซเวียต

Kogan เริ่มเรียนดนตรีที่ Central Music School และวิทยาลัยดนตรีแห่งมอสควาโดยเรียน ไวโอลินกับปรมาจารย์ที่มีชื่อมากที่สุดคนหนึ่งชาวรุสเซียคือ Juri Yankelevic และได้เรียนการอำนวยเพลงกับ Leo Ginzburg และ Ilya Musin

เมื่ออายุ 18 ปี ได้รับรางวัลชนะเลิศและรางวัลเหรียญทองในการแข่งขันไวโอลินที่มีชื่อเสียงคือ รายการ Sibelius International Violin Competition ประจำปี ค. ศ. 1970 ที่ประเทศฟินแลนด์ จากนั้นได้ออกแสดงคอนเสิร์ททั่วสหภาพโซเวียต ยุโรป ญี่ปุ่นและสหรัฐอเมริกา

Kogan ได้อำนวยเพลงครั้งแรกให้กับวง Leningrad Philharmonic Orchestra และได้รับเชิญ อำนวยเพลงให้กับวงชั้นนำทั้งในสหภาพโซเวียต ยุโรปและสหรัฐอเมริกา รวมทั้งงานเทศกาลดนตรีที่ สำคัญที่ Prague, Helsinki, Dubrovnik, Flanders และ Leningrad White Night

ปีค.ศ.1985 ประสบความสำเร็จอย่างมากในการอำนวยเพลงให้กับวง Leningrad Philharmonic ในคอนเสิร์ททัวร์ที่ประเทศสเปน

ระหว่างปี ค.ศ. 1988-1990 เขาได้รับแต่งตั้งให้เป็นผู้อำนวยการด้านดนตรีประจำวง Zagreb Philharmonic และเป็นหนึ่งในผู้อำนวยเพลงประจำคณะอุปรากร Bolshoi Operra แห่งมอสควา

ปี ค.ศ. 1989 Pavel Kogan ได้รับแต่งตั้งให้เป็นผู้อำนวยการด้านดนตรีและหัวหน้าผู้อำนวย เพลงประจำวง Moscow State Symphony Orchestra การแสดงครั้งแรกของเขากับวงนี้ในตำแหน่งดัง กล่าว ได้มีการบันทึกเป็นแผ่นเสียงโดยบริษัท RCA และ Melodiya Kogan ได้นำวง Moscow State Symphony Orchestra ออกแสดงคอนเสิร์ททัวร์หลายครั้ง และมีโครงการที่จะอัดแผ่นเสียงร่วมกับวงอีก มากมาย

ปัจจุบัน Pavel Kogan ได้รับการยอมรับว่าเป็นผู้อำนวยเพลงรุ่นใหม่ที่เด่นที่สุดคนหนึ่งของ โซเวียตและมีชื่อเสียงในระดับนานาชาติ

PAVEL KOGAN, son of outstanding Soviet artists Leonid Kogan and Elisaveta Ghilels, began his musical studies at the Central Music School and continued at the Moscow Conservatory. His violin studies were under the guidance of the great pedagogue Juri Yankelevic and he studied conducting in the class of Leo Ginzburg and Ilya Musin.In 1970 at the age of eighteen Pavel Kogan won First Prize and the Gold Medal at the Sibelius International Violin Competition in Helsinki, Finland. Tours followed throughout the USSR, Europe, Japan, and the United States in recital and as soloist with leading orchestras.

Pavel Kogan made his conducting debut with the Leningrad Philharmonic Orchestra. Considered one of the top conductors of the Soviet Union, he conducts regularly the major orchestras in the USSR and appears frequently conducting the leading orchestras of Europe and the United States. A frequent guest of festivals such as Prague Spring, Helsinki, Dubrovnik, Flanders, and Leningrad White Nights, Pavel Kogan was invited by the legendary Evgenii Mravinsky to conduct the Leningrad Philharmonic on a triumphant tour of Spain in 1985.

From 1988 to 1990 Pavel Kogan was Music Director and Chief Conductor of the Zagreb Philharmonic Orchestra. As a permanent conductor of the Bolshoi Opera in Moscow, he opened the 1988/1989 season with a new production of La Traviata.

In May 1989 Pavel Kogan was named Music Director and Chief Conductor of the Moscow State Symphony Orchestra. His first concert in Moscow as Chief Conductor with this orchestra was recorded live for RCA/Melodiya. Extensive tours in addition to numerous other recordings are planned for the next seasons.

DEREK HAN

Derek Han เกิดปี ค. ศ.1957 ที่สหรัฐอเมริกา บิดามารดาเป็นชาวจีน เริ่มเรียนเปียโน เมื่ออายุ 7 ปีออกแสดงคอนเสิร์ทครั้งแรกเมื่ออายุ 8 ปี อายุ10 ปี เขาได้แสดงเดี่ยว Piano Concerto หมายเลข 2 ประพันธ์โดยเบโธเฟน ร่วมกับวง Columbus Symphony Orchestra

ปี ค. ศ. 1968 ได้รับทุนการศึกษาเข้าเรียนที่วิทยาลัยดนตรี Juilliard ที่นิวยอร์คโดยเรียนกับ Ilona Kabos, Gina Bachauer, และ Lili Kraus เขาสำเร็จการศึกษาเมื่ออายุเพียง 18 ปี นับ

ได้ว่าเป็นนักศึกษาที่มีอายุน้อยที่สุดที่สำเร็จการศึกษาจากสถาบันนี้

ปี ค. ศ.1977 ชนะเลิศการแข่งขันเดี๋ยวเปียโนรายการ Athen International Competition ต่อมาได้ออกแสดงคอนเสิร์ทเดี๋ยวและแสดงร่วมกับวงออเคสตร้าชั้นนำทั้งในยุโรปและสหรัฐอเมริกา และได้รับเชิญร่วมงานเทศกาลดนตรีที่สำคัญในยุโรป อาทิ เทศกาลดนตรีที่ Berlin, Frankfurt, Stresa, Flanders, Dubrovnik, Ljubljana และ Neples Derek Han ได้รับเชิญหลายครั้งเพื่อร่วมแสดงกับ Rudolf Serkin ในงานเทศกาลดนตรี Marlboroระหว่างปี ค. ศ. 1988-1990 ได้รับแต่งตั้งเป็นผู้อำ นวยการฝ่ายศิลป์ประจำวง Zagreb Philharmonic ปัจจุบันเขามีตำแหน่งเป็นที่ปรึกษาฝ่ายศิลป์ประจำวง Moscow State Symphony Orchestra

ในปี ค. ศ. 1990 เขานำผลงานเปียโนคอนแชร์โต ประพันธ์โดย Andrei Petrov แสดง เป็นครั้งแรกในงานเทศกาลดนตรี Leningrad String Festival ร่วมกับวง Leningrad Philharmonic และได้อัดแผ่นเสียงแสดงผลงานที่สำคัญเป็นครั้งแรก อาทิ งานเปียโนคอนแชร์โต้ หมายเลข 1 ประ พันธ์โดย Shostakovich ร่วมกับวง Chicago Sinfonietta, งานเปียโนคอนแชร์โต้ซึ่งประพันธ์โดย Mozart ทั้งหมดร่วมกับวง Philharmonia ที่ลอนดอน

Derek Han was born in 1957 in the United States of Chinese parents. He began his piano studies at the age of seven and gave his first recital one year later. His orchestral debut came at the age of ten, performing Beethoven Concerto No.2 with the Columbus Symphony Orchestra.

In 1968 he entered the Juilliard School in New York as a scholarship student of Ilona Kabos with whom he studied until her death in 1973. He then continued his studies with Gina Bachauer, Lili Kraus and with Guido Agosti at the Accademia Chigiana in Siena, Italy where he was awarded a Diploma d' Onore in 1975. At the age of eighteen he graduated from the Juilliard School with a Bachelor of Music Degree. One of the youngest students ever to do so.

In 1977 Derek Han won First Prize and the Gold Medal at the Athens International Piano Competition. He was immediately engaged by Greek television for recitals and performances with the Sofia Radio Orchestra. He has since appeared throughout Europe and the United States in recital and as soloist with leading orchestras. He has been invited to major European music festivals in Berlin, Frankfurt, Stresa, Flanders, Dubrovnik, Ljubljana and Naples. He has also been invited several times by Rudolf Serkin to the Marlboro Festival.

From 1988 to 1990, Mr. Han was Artistic Director of the Zagreb Philharmonic. He is currently Artistic Advisor to the Moscow State Symphony Orchestra.

In November 1990 Derek Han performed the world premiere of the Andrei Petrov Piano Concerto in Leningrad and will open the 1991 Leningrad Spring Festival as soloist with the Leningrad Philharmonic Orchestra. Mr. Han's recording of Shostakovich Piano Concerto No.1 with the Chicago Sinfonietta has just been released by Pro Arte Records. In addition, he will record the complete Mozart Piano Concerto with the Philharmonic Orchestra in London for Fanfare-Mastersound Records beginning in April 1991.

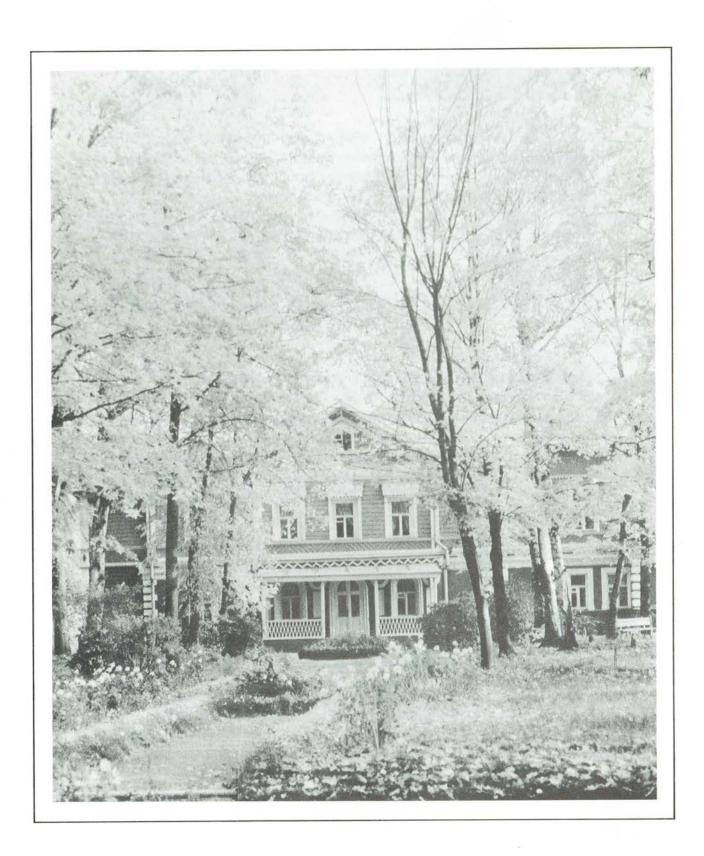

EUGENE WATANABE

Eugene Watanabe อายุ 20 ปี เกิดที่เมือง Salt Lake ประเทศสหรัฐอเมริกา เริ่มเรียน ไวโอลินและเปียโนเมื่ออายุ 4 ปี ต่อมาได้เรียนกับ Joseph Silverstein จากนั้นได้เข้าศึกษาไว-โอลินและเปียโนที่วิทยาลัยดนตรี Curtis Institute of Music ที่ฟิลาเดลเฟียโดยเรียนไวโอลินกับ Arnold Steinhardt และเรียนเปียโนกับ Loon Fleisher

Watanabe เริ่มออกแสดงเดี่ยวกับวงออเคสตร้าเมื่ออายุ 9 ปี โดยแสดงกับวง Utah State Symphony หลังจากนั้นได้ออกแสดงเดี่ยวอีกหลายครั้ง ความสามารถพิเศษของ Watanabe คือ สามารถบรรเลงเดี่ยวได้ทั้งไวโอลินและเปียโน ในเดือนธันวาคม ปี ค.ศ. 1989 เขาได้ออกแสดง เดี่ยวที่โรงคอนเสิร์ท Carnegie และ Kennedy Center เป็นครั้งแรก โดยแสดงเดี่ยวไวโอลินและ เปียโนคอนแซร์โตร่วมกับวง New York String Orchestra อำนวยเพลงโดย Alexander Schneider การแสดงครั้งนี้ประสบความสำเร็จมาก เป็นที่กล่าวขวัญในวงการ

Eugene Watanabe, age 20, was born in Salt Lake City, U.S.A. and started violin and piano at age 4. He currently studies both violin and piano at the Curtis Institute of Music in Philadelphia where his teachers were Arnold Steinhardt on the violin and Loon Fleisher on the piano. Before entering Curtis he studied violin with Joseph Silverstein. His orchestral debut was at age 9 with the Utah Symphony. Since then, he has appeared with them as soloist on more than ten occasions on violin and piano. In December of 1989 he made his Carmegie Hall and Kennedy Center debut soloing on both violin and piano with the New York String orchestra conducted by Alexander Schneider. He has also soloed with the Santa Barbara Symphony and Wichita Falls Symphony, and has porfermed many recitals on both instruments.

The Tchaikovsky Commemoratire Museum, Klin

MUSIC DIRECTOR / CHIEF CONDUCTOR

PAVEL KOGAN

SOLOIST

DEREK HAN, PIANO

Thursday, 20th June, 1991. 8:00 p.m.

PROGRAMME

SERGEY PROKOFIEV

Romeo and Juliet, opus 64

SERGEY RACHMANINOV

Rhapsody on a Theme of Paganini, opus 43

INTERMISSION

PETER ILYITCH TCHAIKOVSKY

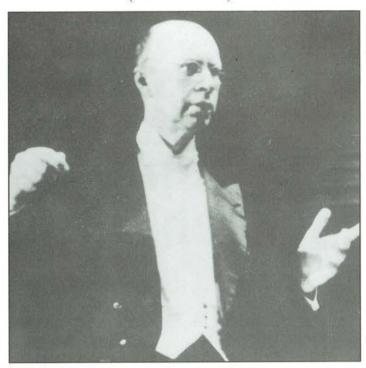
Symphony No. 5, in E minor, opus 64

Andante - Allegro con anima Andante cantabile, con alcuna licenza

Valse: Allegro moderato

Finale: Andante maestoso - Allegro vivace

SERGEY PROKOFIEV (1891-1953)

เซอร์เกเยวิช โปรโคเฟียฟ (ค.ศ. 1891-1953) ROMEO AND JULIET (Orchestral Suites) โอปุส 64

เซอร์เก โปรโคเพียฟ : คีตกวีรุสเซียผู้มีชื่อเสียงโด่งดังที่สุดคนหนึ่งในคริสตศตวรรษที่ 20 นี้ เกิดที่ เอคาเตริโนสลาฟ ในประเทศรุสเซียเมื่อปี ค.ศ. 1891 เขาได้ศึกษาที่วิทยาลัยการดนตรีแห่งเซนท์ปี เตอร์สเบิร์ก และณ สถาบันแห่งนี้เขาได้เป็นศิษย์ของคีตกวีริมสกี-คอร์ซาคอฟ และคีตกวีลิยาคอฟ เมื่อ เขายังได้รับรางวัลรูบินสไตน์ชนะเลิศในการแข่งขันบรรเลงเปียโนอีกด้วย จบการศึกษาในปีค.ศ. 1914 ในขณะที่รุสเซียเกิดมีการปฏิวัติครั้งใหญ่เมื่อปีค.ศ. 1918 เขาได้เดินทางมาพำนักในสหรัฐอเมริกา ต่อ มาย้ายมาอยู่ที่กรุงปารีส และในปีค.ศ. 1934 ก็ได้เดินทางกลับมาสู่บ้านเกิดเมืองนอนของตนเอง เขา ได้สร้างสรรค์ผลงานดีเด่นไว้มากมายหลายชิ้นจนได้รับรางวัลสตาลิน (ด้านศิลปการดนตรี) ถึง 2 ครั้ง เขาถึงแก่กรรมในปีค.ศ. 1953 ที่กรุงมอสโคว์ เมื่ออายุได้ 63 ปี

ผลงานอันดับแรกที่ท่านจะได้ฟังในค่ำวันนี้คือ " Romeo and Juliet " (Orcestral Suites) ซึ่ง แรกเริ่มเดิมทีเดียวนั้นโปรโคเพียฟได้แต่งดนตรีนี้ขึ้นเพื่อใช้ประกอบระบำบัลเล่ต์เรื่องเดียวกันนี้ก่อน แล้วต่อมาจึงได้นำดนตรีนี้มาตัดทอนเป็น suite (ในภาษาไทยอาจจะเรียกว่าเพลงชุดหรือเพลงตับ) และ เป็นที่แปลกตรงที่เมื่อถึงตอนนำออกเสนอต่อสาธารณชนเขากลับนำ(suite)นี้ออกบรรเลงก่อนนำบัลเล่ต์ เรื่องเดียวกันนี้ออกแสดงเป็นเวลาถึง 3 ปี

โปรโคเฟียฟได้เรียบเรียง suite ขึ้น 2 ชุด แต่ละชุดมี 7 ท่อนดังนี้คือ :-

- ชุดที่หนึ่ง : ประกอบด้วย : 1. Dance of the People 2. Scene 3. Madrigal 4. Minuet
 - 5. Masques 6. Romeo and Juliet 7. Death of Tybalt.

- ชดที่สอง : ประกอบด้วย : 1. Montagues and Capulets 2. Juliet, the Maiden
 - 3. Frair Laurence 4. Dance 5. The Parting of Romeo and Juliet
 - 6. Dance of Antilles Maidens 7. The Grave of Romeo and Juliet

Suite หมายเลข 1 ออกแสดงครั้งแรกเมื่อวันที่ 24 พฤศจิกายน ค.ศ. 1936 ที่กรุงมอสโคว์ ส่วน Suite หมายเลข 2 ออกแสดงครั้งแรกเมื่อวันที่ 15 เมษายน ค.ศ.1937 ที่นครเลนินกราด(เดิมคือเซนท์ปี เตอรสเบิร์ก)

สำหรับการแสดงในคืนวันนี้ วงจะบรรเลงบางท่อนจาก Suite ชุดที่หนึ่งและชุดที่สอง โดยมีลำ ดับดังนี้

1. Montagues of Capulets

- 2. Dance of Antilles Maidens
- 3. Masques

4. Death of Tybalt

ผลงานชิ้นนี้ หากท่านผู้ฟังได้ฟังแล้วรู้สึกว่าแปร่งหูไปบ้างไม่มากก็น้อย ก็ขอให้เข้าใจตอนนี้ว่า นี่คือดนตรีในคริสต์ศตวรรษที่ 20 ซึ่งโปรโคเฟียฟได้สร้างสรรค์ขึ้นมาในสายธารของดนตรีที่กำลังเป็นไป ในขณะนั้น เขาได้กล่าวไว้ตอนหนึ่งเกี่ยวกับผลงานชิ้นนี้ว่า "...ถ้าหากมีใครก็ตาม มาแนะให้ข้าพเจ้าสอด ใส่ความรู้สึกและอารมณ์(ในงานชิ้นนี้) ให้มากไปกว่านี้แล้ว ข้าพเจ้าอยากจะกล่าวว่าดนตรีชิ้นนี้ได้ เพียบพร้อมด้วย*"ความรู้สึก"* และ*"อารมณ์"* อย่างถึงที่สุดแล้ว ข้าพเจ้าไม่เคยคิดที่จะยับยั้งหรือแม้แต่จะ รีรอที่จะเน้นความสำคัญในสภาวะทั้งสองนี้ให้สำแดงออกมาทางด้าน "ท่วงทำนอง"ที่ข้าพเจ้า ได้สร้างสรรค์ขึ้นมาใหม่ในลักษณะเรียบๆง่ายๆตรงไปตรงมา แต่เขาผู้นั้นอาจจะยังมองไม่พบ เพราะยัง คงเคยชินหรือติดอยู่กับการนำเสนอท่วงทำนองในลักษณะที่เคยปฏิบัติกันมา ใน "Romeo and Juliet" นี้ ข้าพเจ้าได้สอดแทรกความปวดร้าวเศร้าสร้อยอาดูร (อันเป็นลักษณะเฉพาะของวรรณกรรมชิ้นนี้)ลงส่บท เพลงอย่างพิถีพิถันยิ่ง ทั้งนี้เพื่อให้ความรู้สึกดังกล่าวเข้าไปซึมซาบในจิตใจของผู้ฟัง แต่ถ้าเขายังคง ไม่หยั่งถึงเจตนารมณ์นี้ของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าก็รู้สึกเสียใจมาก แต่อย่างไรก็ตามเมื่อวันเวลาผ่านไป หาก เขายังคงสดับฟังมันอย่างพินิจพิเคราะห์อีกสักสองสามครั้ง ข้าพเจ้าเชื่อว่าจิตใจของเขาจะ ต้องตอบสนองต่อลักษณะใหม่ ๆที่ข้าพเจ้าเพียรพยายามสร้างสรรค์มันขึ้นมาอย่างมิต้องสงสัย..." อนึ่ง ใน งานของโปรโคเพียฟชิ้นนี้ ขอให้ท่านผู้ฟังสังเกตเครื่องดนตรีพิเศษอื่นๆที่ไม่ใช่เครื่องดนตรีประจำวง ของวงดุริยางค์ได้เข้ามามีบทบาทบรรเลงด้วย คือ เทเนอร์แซ้กโซโฟน และเครื่องเพอคัชฌันอีก หลายชนิดรวมทั้งเปียโนและเซเลสต้าด้วย ทั้งนี้โปรโคเพียฟมีความมุ่งหมายให้งานดนตรีให้งานดนตรีชิ้น นี้บรรเจิดด้วยสีสรรของเสียงที่เพิ่มมากขึ้น

Romeo and Juliet, opus 64-Selection

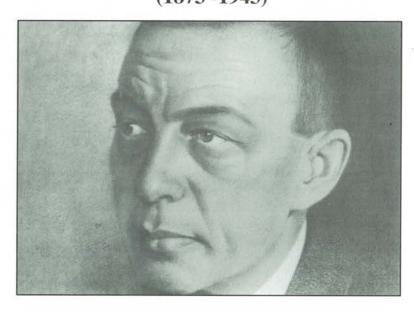
Although a period of almost twenty years separates this compositions. Prokofiev's Classical Symphony and his ballet Romeo and Juliet are strikingly close in musical language. In both, the composer successfully combines the formal mannerisms and especially the dance gestures of an earlier age with the most characteristic features of his own style - a wealth of melodic invention, strong rhythmic drive, vivid contrasts in pace and orchestration and above all, a sure sense of the dramatic. Not only is much of the music of the ballet reminiscent of the earlier work (the music of the lovers' farewell in Act III of the Symphony's slow movement, for example), but Prokofiev further acknowledged their musical ties by quotation: the Gavotte from the Classical Symphony reappears, in an extended and elaborated form, to accompany the guests' departure from the Capulets' ball. The Symphony, finished in September 1917, was aimost the last work written before Prokofiev left his homeland for the United States in the wake of the Russian Revolution. Romeo and Juliet was one of the first works he composed on his return; most of the score was sketched out in the summer of 1935 at the rest-home of the Boishoi Theatre near Tarusa on the river Oka, south-west of Moscow. From its first performance in Revolutionary Petrograd on 21 April 1918, the Symphony immediately became the popular "classic" the composer hoped it might. The ballet, however, had its first performance outside Russia, in Brno, on 30 December 1938; it was only after four years of wrangling, which involved the revision of, first the plot, then the music, through the incorporation of several entirely new dance-numbers and the reinforcement of much of the original orchestration, that it was presented in Leningrad, and thereafter became an international success. It was largely because the bailet at first failed to reach the stage that Prokofiev arranged excerpts for concert performance. He extracted no less than three orchestral suites from the scene two, each of seven movements, in 1936, and a third of six movements (given the separate opus number 101) in 1946-along with a set of ten piano pieces opus 75 in 1937. The numbers were sclected on purely musical considerations; each of the suites presents a succession of colourful contrasts between dance and character sketches, intimate genre pieces.

Sir George Solti's compilation of numbers from the ballet has quite a different and arguably more interesting basis. For the most part it traces the intimate love story at the heart of Shakespeare's and Prokofiev's tragedy, largely avoiding direct reference to the Montague/Capulet feud or the subsidiary characters in the drama. It effectively retains the continuity of the most moving sections of the ballet score the opening street scene in which the character of Romeo is introduced, the youthful beauty and innocence of Juliet in the midst of the ball, the musically ecstatic balcony scene, the rhythmically terse duels between Mercutio and Tybalt, Tybalt and Romeo, and Juliet's death

For tonight the orchestra will perform 4 movements from the Suites as follow:

- Montagues of Capulets
- 2. Dance of Antilles Maidens
- Masques
- 4. Death of Tybalt

SERGEY RACHMANINOV (1873 -1943)

เซอร์เก รัคมานินอฟ (ค.ศ. 1873-1943)

RHAPSODY ON A THEME OF PAGANINI สำหรับเปียโนและวงดุริยางค์, โอปุส 43

เซอร์เก รัคมานินอฟ : คีตกวี นักเปียโน และวาทยากรชาวรุสเซีย เกิดที่ โอเนกา, นอฟโกร้อด ประเทศรุสเซีย เมื่อค.ศ. 1873 เขาได้สำเร็จการศึกษาและได้รับรางวัลเหรียญทองในการประพันธ์เพลงจาก วิทยาลัยการดนตรีแห่งมอสโคว์เมื่อค.ศ. 1892 ในปีค.ศ. 1909 เขาได้เดินทางไปสหรัฐอเมริกาเป็นครั้งแรก หลังจากการปฏิวัติใหญ่ในรุสเซียเขาได้ไปอยู่ในสวิตเซอร์แลนด์ระยะหนึ่งและต่อมาได้ไปพำนักในสหรัฐอเมริกา จนถึงแก่กรรมที่ บีเวอร์ลีฮิลล์, แคลิฟอร์เนีย ใน ค.ศ.1943 รัคมานินอฟได้รับการยกย่องว่าเป็น "คีตกวีคน สุดท้ายแห่งดนตรีโรแมนติค" David Ewen นักวิจารณ์และนักแต่งหนังสือดนตรีคนสำคัญชาวอเมริกัน ได้กล่าวสรรเสริญเขาไว้ตอนหนึ่งว่า "...หลังจากไชคอฟสกีแล้ว เห็นจะยังไม่มีคีตกวีรุสเซียคนใดสร้างความนิยมชมชอบอย่างมากมายให้แก่ผู้ฟังในซีกโลกตะวันดก (หมายถึงยุโรปตะวันดกและอเมริกา) เท่ากับรัคมานินอฟ ทำนองเพลงของเขาเปี่ยมไปด้วยพลังแห่งอารมณ์ที่ระคนด้วยความหม่นหมองอาดูรและความหุนหันรุนแรง เขาคือ "วิญญาณแห่งดนตรีรุสเซียโดยแท้..."

โดยเหตุที่ รัคมานินอฟเองเป็นทั้งคีตกวีและนักเปียโนผู้มีพรสวรรค์ยิ่ง ดังนั้นจึงไม่ต้องสงสัย เลยว่าไม่ว่าจะเป็นผลงานเปียโนกับวงดุริยางค์ หรือผลงานเปียโนเดี่ยว ส่วนใหญ่ล้วนประสบความสำเร็จ อย่างงดงาม ผลงานเหล่านี้เช่น เปียโนคอนแชร์โต้หมายเลข 2 ใน c ไมเนอร์, เพรลูดใน c ชาร์ปไม่เนอร์, เพรลูดใน g ไมเนอร์ และผลงานที่ท่านจะฟังในค่ำวันนี้ "Rhapsody on a Theme of Paganini" สำหรับ เปียโนและวงดุริยางค์ผลงานเหล่านี้มีส่วนสำคัญทีเดียวที่ส่งให้ชื่อเสียงของรัคมานินอฟขจรขจายไปทั่วโลกใน

ฐานะคีตกวีดนตรีโรแมนติคคนสุดท้ายดังได้กล่าวมาแล้ว

บทบรรเลง Rhapsody on a Theme of Paqanini นี้ รัคมานินอฟได้ประพันธ์ขึ้นระหว่างวันที่ 13 กรกฎาคม ถึงวันที่ 24 สิงหาคม ค.ศ. 1934 ขณะที่พำนักอยู่ที่บ้านริมทะเลสาปเมืองลูเซิร์น ในสวิตเซอร์แลนด์ และได้นำออกแสดงครั้งแรกเมื่อวันที่ 7 พฤศจิกายน ในปีเดียวกันนั้น โดยตัวเขาเองเป็นผู้บรรเลงเปียโน ร่วมกับวงดุริยางค์ฟิลาเดลเฟียภายใต้การอำนวยเพลงของเลโอโปลด์ สโตคอฟสกี ที่เมืองบัลติมอร์ สหรัฐ อเมริกางานชิ้นนี้เป็นชุดของแวริเอชันรวมด้วยกันทั้งหมด 24 ท่อน รัคมานินอฟได้ใช้แนวทำนองหลัก (theme) ที่นำมาจากตอนท้ายของ "Caprice" หมายเลข 24 สำหรับไวโอลินเดี่ยว อันเป็นผลงานของนิคโคโล ปากานินี (ค.ศ. 1782-1840) คีตกวีชาวอิตาเลียนผู้มีฝีมือการเล่นไวโอลินได้อย่างยอดเยี่ยมน่าอัศจรรย์ แวริเอชันสั้นๆ ทั้ง 24 ท่อนนี้ มีที่น่าสังเกตอยู่ 2 ประการ

ประการแรก: แวริเอชันที่ 7 ที่ 10 และที่ 24 ซึ่งเป็นแวริเอชันท่อนสุดท้าย รัคมานินอฟได้ใช้ ท่วงทำนองของ Dies Irae อันเป็นท่อนหนึ่งอยู่ใน Mass ซึ่งเป็นเพลงสวดส่งวิญญาณผู้วายชนม์ของคริสต ศาสนานิกายโรมันคาทอลิก Died Irae ซึ่งมีท่วงทำนองน่าสพึงกลัว มีเนื้อหาบรรยายถึงวันสุดท้ายของโลกที่ พระเจ้าจะทรงพิพากษาโทษของมวลมนุษย์ ปรากฏว่าในคริสตวรรษที่ 19 หลายคน เช่น แบร์ลิออซ ลิสท์ แซงท์-ซองส์ และแม้แต่ไชคอฟสกี ก็ได้ใช้ทำนองอันน่าขนลุกขนพองนี้ในงานของเขาก่อนหน้ารัคมา นินอฟมาแล้วในแวริเอชันที่ 7เปียโนจะเล่นคอร์ดอย่างช้า ๆโดยมีกลุ่มเชลโลและบาสซูนหนึ่งเลาเล่นทำนองของ Dies Irae เมื่อมาถึงแวริเอชันที่ 10 นั้น ในขณะที่กลุ่มคลาริเนทเล่นแนวทำนองหลักที่บิดเบือนแปร่ง หูด้วยเสียงต่ำที่เคร่งขรึม เปียโนจะกลับเป็นฝ่ายเล่นทำนองของ Dies Irae อย่างช้าๆ ในแวริเอชันที่ 24 นั้นวงดุริยางค์ทั้งวงจะเล่นทำนองของ Dies Irae อย่างก็กก้องและจะนำให้หลุดพันจากความมืดมนทยาน ขึ้นสู่ความสดใสในตอนจบได้อย่างน่าพิศวง ประหนึ่งว่าท้องฟ้าที่มีดมิดแห่งรัตติกาลเริ่มมีแสงเงินแสงทอง ขึ้นบ้างแล้วในยามรุ่งอรุณ และกำลังค่อย ๆคลี่คลายเป็นวันใหม่ที่ประกายแสงแดดสดใสอีกไม่นานใน เวลาต่อมาสิ่งที่น่าสังเกตอีกประการหนึ่ง : ซึ่งสมควรนำมากล่าวไว้ นั่นก็คือ แวริเอชันที่ 18 รัคมา นินอฟได้ประดิษฐ์ท่วงทำนองที่ไพเราะดื่มดำชวนฝัน ท่วงทำนองนี้เป็นที่ชื่นชอบและรู้จักกันอย่างแพร่หลาย ได้มีการนำไปเป็นดนตรีประกอบภาพยนต์ก็หลายเรื่อง เป็นตันว่า "The Story of Three Loves" , "Somewhere in Time" เชื่อว่าท่วงทำนองอันแสนจะโรแมนติคนี้ท่านคงคุ้นหูและซึบซาบอยู่ในจิตใจและ ความทรงจำของท่านมาเป็นอย่างดีแล้ว

RHAPSODY ON A THEME OF PAGANINI, OPUS 43

The Rhapsody on a Theme of Paganini, composed in 1934, is one of Rachmaninov's most popular works. The clear shape of the theme, from Paganini's violin Caprice in A minor, heips Rachmaninov to control procedures which elsewhere had often become rather ramblingly improvisatory. The result is a taut structure in which the variations on the theme can roughly be divided into three sections, as Geoffrey Norris and other writers have pointed out variations 1-10 (for the most part quick); 11-18 (predominantly slow); and 19-24 (lively throughout). These sections coincide loosely with the three movements of a concerto. The basic outline of the theme in the first variation precedes the theme itself. Rachmaninov has perceived that it bears a resemblance to the Dies Irae, which dominates variations 7-10 and piays an important role later as well. The florid variation 11 with its cadenza-like passages, effects a modulation from the key hitherto largely employed, A minor to D minor for the next two variations, then to F major and, in variation 18 (the culmination of the middle section), to D flat major for one of the most delectably lyrical of all Rachmaninov's melodies, ingeniously based on a free inversion of Paganini's theme. From variation 19 (again in A minor) the rhythmic impetus and tempo gradually increase unitl the final, twenty-fourth variation, in which the Dies Irae is portentously restated in the course of a dramatic peroration, capped by a whimsically soft smippet of the theme.

It is because this series of variations is constructed with such exquisite care, and encapsulates such a wide variety of moods and of melodies cleverly derived from Paganini's original, that it is generally considered to be Rachmaninov's greatest concerted work. And it is no mean feat to have matched the achievement of earlier

composers who wrote variations on the same theme, most notably Brahms.

PETER ILYITCH TCHAIKOVSKY

(1840-1893)

ปีเตอร์ อิลยิช ใชคอฟสกี (ค.ศ 1840 - 1893) ซิมโฟนีหมายเลข 5 ใน e ไมเนอร์,โอปุส 64

Andante - Allegro con anima
 Andante cantabile, con alcuna licenza
 Valse : allegro moderato
 Andante maestoso - Allegro vivace

ปีเตอร์ อิลยิช ไชคอฟสกี : คีตกวีรุสเซียผู้มีชื่อเสียงโด่งดังที่สุดคนหนึ่งของโลก เกิดที่ว้อตกินสค์ ในประเทศรุสเซีย เมื่อ ค.ศ. 1840 ในชั้นแรกได้เรียนกฎหมายที่เซนต์ปิเตอร์สเบิร์ก แต่ไม่ถูกกับอุปนิสัย จึง ได้ลาออกไปรับราชการเป็นเสมียนในกระทรวงยุดติธรรม ระหว่างทำงานอยู่นั้น ก็ได้เข้าศึกษาดนตรีที่วิท ยาลัยการดนตรีแห่งเซนต์ปิเตอร์สเบิร์ก และได้เป็นศิษย์ของซาเร็มบา และอันโตน รูบินสไตน์ เมื่อจบการ ศึกษาได้มาเป็นอาจาร์ยอยู่ที่วิทยาลัยการดนตรีแห่งมอสโคว์ ซึ่งเพิ่งก่อตั้งขึ้น นับแต่นั้นมาแม้แต่จะเดินทาง ไปต่างประเทศบ้างเป็นครั้งคราว เขาก็ได้ใช้เวลาสร้างผลงานเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆอย่างไม่หยุดยั้ง เขาเป็นผู้โชคดี เมื่ออายุราว 37 ปี ได้มีสตรีร่ำรวยคนหนึ่งนามว่า มาดาม นาเด็ชดา ฟอน เม็ค ผู้ซึ่งชื่นชอบผลงานของเขา ได้ให้การช่วยเหลือในด้านการเงินแก่เขาเป็นเวลานานถึง 13 ปี เป็นที่น่าแปลกตรงที่ว่า เขาและสตรีผู้อารีนี้ รู้จักกันโดยไม่เคยพบปะกันซึ่งหน้าเลย เพียงแต่ติดต่อกันทางจดหมายเท่านั้น ในระยะนั้นเขาได้สร้างสรรค์ ผลงานชิ้นเยี่ยม เช่น ซิมโฟนีหมายเลข 4,ไวโอลินคอนแชร์โต,อุปรากรเรื่อง"Eugene Onegin",และซิมโฟนี หมายเลข 5 ในปี ค.ศ. 1891 เขาได้นำผลงานของเขาไปแสดงที่สหรัฐอเมริกา และได้ประสบความสำเร็จ อย่างงดงาม ในปีค.ศ. 1893 เขาได้รับปริญญาดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์ทางดนตรีจากมหาวิทยาลัยเคมบริดจ์ ในประเทศอังกฤษ และในปีเดียวกันนั้นเขาได้ถึงแก่กรรมด้วยโรคอหิวาตกโรคที่เซนด์ปิเตอร์สเบิร์ก

ไชคอฟสกีประพันธ์ซิมโฟนีไว้ 7 บท (รวมทั้ง Manfred Symphyhony) ซิมโฟนีที่นิยมนำมาบรร เลงและฟังกันมากในปัจจุบันคือ ซิมโฟนีหมายเลข 4 / หมายเลข 5 และหมายเลข 6 (Pathetique)

ชิมโฟนีหมายเลข 5 ใน E ไมเนอร์ ที่ท่านจะได้ฟังในค่ำวันนี้ ใชคอฟสก็ได้ประพันธ์ขึ้นใน ฤดูร้อนของปีค.ศ.1888 ที่บ้านพักในชนบทของเขาที่คลินอันเป็นเมืองเล็ก ๆอยู่ห่างจากมอสโคว์ไปทางทิศตะ วันตกเฉียงเหนือราว 97 กิโลเมตร (ปัจจุบันบ้านพักของเขาที่คลินนี้ ทางการได้จัดเป็น"พิพิธภัณฑ์ใช คอฟสกี"เปิดให้ประชาชนทั่วไปเข้าชมกัน) ในสมัยของไชคอฟสกี บ้านพักหลังนี้จะถูกรายล้อมด้วยสวน ไม้ดอกที่สวยงามและถัดออกไปก็เป็นป่าต้นเบิชที่สงบและร่มรื่น ระหว่างที่เขาคร่ำเคร่งกับการสร้างสรรค์ งานซิมโพนีชั้นนี้ เขามักจะพักผ่อนอิริยาบทด้วยการเด็นเล่นไปตามราวป่าหรือไม่ก็นั่งหย่อนอารมณ์ในสวน ของบ้านอันน่ารื่นรมย์ ดังนั้นจึงไม่ต้องสงสัยเลยว่า ความไพเราะแห่งกระแสเสียงในซิมโพนีบทนี้ มวลธรรมชาติอันงดงามที่ห้อมล้อมรอบตัวเขามีส่วนช่วยเขาเสริมสร้างมันขึ้นมาเป็นอย่างมาก เขาได้ เขียนตัวโน้ตสุดท้ายของซิมโฟนีบทนี้เสร็จลงเมื่อวันที่ 26 สิงหาคม ในปลายฤดูร้อนปีเดียวกันนั้น... เขาได้นำซิมโฟนีชินใหม่นี้ออกแสดงครั้งแรกที่เซนท์ปิเตอร์สเบิร์ก เมื่อวันที่ 17 พฤศจิกายน ในปีเดียวกัน นั้นอีกเช่นกัน โดยตัวเขาเองเป็นวาทยากรแต่ผลปรากฏว่าได้รับการต้อนรับจากผู้ฟังอย่างเย็นชา ทำให้

เขาท้อแท้และขาดความเชื่อมั่นในตนเอง เขาได้มีจดหมายถึง มาดาม ฟอน เม็ค ผู้อุปถัมภ์เขาในด้าน การเงินเล่าถึงความผิดหวังเมื่อนำซิมโฟนีบทนี้ออกแสดงเป็นครั้งแรก และไม่คิดอยากจะประพันธ์ งานประเภทซิมโฟนีอีกต่อไป... แต่เมื่อวันเวลาผ่านไป เมื่อไชคอฟสกีได้มีโอกาสนำซิมโฟนีหมายเลข 5 นื้ออกแสดงบ่อยครั้งเข้า ผลงานก็เริ่มพิสูจน์ตัวของมันเอง ผู้ฟังทั้งในประเทศและต่างประเทศเริ่ม แสดงความชื่นชอบทวีขึ้นเรื่อยๆ ทำให้เขามีกำลังใจเพิ่มขึ้นๆไม่เศร้าหมองท้อแท้อีกต่อไป และในที่สุด เขายอมรับว่า ความสำเร็จของผลงานชิ้นนี้ก่อให้เกิดไฟทิพย์ของการสร้างสรรค์รุ่งโรจน์โชติช่วงในด้ว ของเขาอีกครั้งหนึ่ง

ซิมโฟนีบทนี้มี 4 ท่อน

ท่อนแรก: ดนตรีจะเริ่มขึ้นอย่างเคร่งขรึมซ้า ๆก่อน (Andante) ด้วยคลาริเนท 2 เลาเล่นเสียงต่ำ ไชคอฟสกีได้สร้างแนวทำนองหลักนี้ให้เป็นตัวแทนของ"ซะตากรรม" (fate)ที่กำลังเกิดขึ้นซึ่งเมื่อเรา ได้ฟังก็จะจดจำได้โดยไม่ยาก เมื่อดนตรีได้คลี่คลายไประยะหนึ่งก็จะจำเนินไปอย่างเร็ว (Allegro con anima) เมื่อมาถึงตอนนี้ดนตรีจะเร้าให้ผู้ฟังเกิดอารมณ์ต่าง ๆที่ระคนปนกันไป สำหรับเนื้อหาของท่วงทำนองที่ อยู่ในตอนนี้นัยว่าไชคอฟสกีได้นำมาจากเพลงพื้นเมืองบทหนึ่งของโปแลนด์ เมื่อมาถึงตอนท้ายของท่อน แรกนี้ ดนตรีจะจบลงด้วยความรู้สึกหม่นหมองและเหนื่อยหน่าย

ท่อนที่สอง : ไชคอฟ[ิ]สกีได้กำหนดให้ดนตรีดำเนินไปอย่างช้า ๆในอาการของการขับร้องเพลง (Andante cantabile) และที่พิเศษขึ้นมาอีกก็คือ เขายังกำหนดให้บรรเลง-con alcuna licenza ซึ่งหมายถึง ผู้บรรเลงมีอิสระที่จะถ่ายทอดอารมณ์ของตนเองที่มีต่อบทเพลงโดยยืดให้จังหวะช้าลงหรือหดให้จังหวะ เร็วขึ้นได้บ้าง ตอนเริ่มแรกของท่อนนี้ฮอร์นจะเดี่ยวแนวทำนองที่มีความงดงามชวนฝัน และนับได้ว่า เป็นทำนองเดี่ยวของฮอร์นที่งดงามละเมียดละไมที่สุดทำนองหนึ่งเท่าที่เคยมีมาในงานประเภทบทเพลงที่ บรรเลงด้วยวงดุริยางค์ การที่ไชคอฟสกีสร้างแนวทำนองของฮอร์นที่ไพเราะเช่นนี้ ก็เชื่อได้ว่าธรรมชาติ ที่งดงาม ณ ที่ที่เขาแต่งบทเพลงนี้ขึ้นมามีส่วนช่วยเขามากดังได้กล่าวมาแล้ว

ท่อนที่สาม : ดนตรีดำเนินไปอย่างเร็วปานกลาง (Allegro moderato) ในจังหวะวอลทซ์ แม้จะ เป็นท่อนที่มีความสดใสคลายเครียดขึ้นบ้าง แต่ในบางครั้งก็ยังมีความหม่นหมองเข้ามาสอดแทรก โดย เฉพาะแนวทางของกลุ่มเครื่องสายจะนำมาซึ่งความรู้สึกที่กล่าวนี้

ท่อนที่สี่ : ท่อนนี้มีโครงสร้างในแบบแผนของโซนาตา แนวทำนองหลักของท่อนที่หนึ่ง (ท่อน แรก) อันเป็นตัวแทนของชะตากรรมได้กลับมาอีก ในคราวนี้ "ตัวแทนของชะตากรรม" กลับ มาด้วยความสง่าผ่าเผยอย่างช้าๆก่อน (Andante maestoso) จากนั้นดนตรีก็จะดำเนินไปอย่างเร็วมีชีวิตชีวา (Allegro Vivace) แสดงถึงการต่อสู้ของผู้มีจิตใจเข้มแข็งไม่ยอมคุกเข่าให้แก่ชะตากรรมและสามารถเอา ชนะมันได้ในที่สุด

(เฉพาะคำบรรยายภาษาไทย เขียนโดย ศาสตราจารย์ ไขแสง ศุขะวัฒนะ)

SYMPHONY NO. 5, E MINOR, OPUS 64

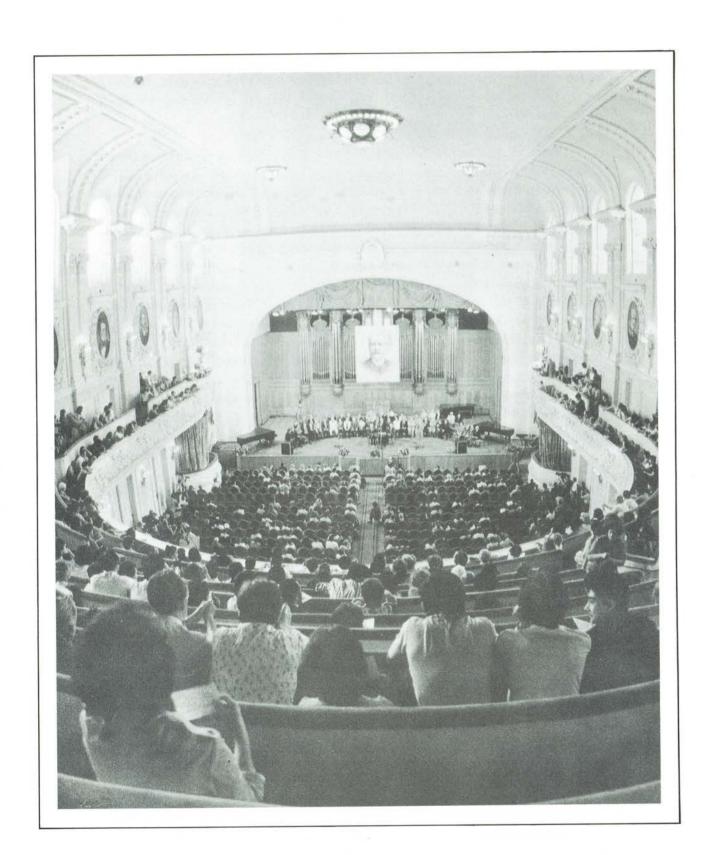
1. Andante; Allegro con anima 2. Andante cantabile, con alcuna licenza

3. Valse Allegro moderato 4. Andante maestoso-Allegro vivace
It is particularly interesting to learn that Tchaikovsky looked upon this symphony which the world now acknowledges as one of his greatest as proof that he was through as a composer. He felt that his creative urge had grown feeble. And when the Symphony was introduced in St. Petersburg, he felt that there was something repellent about it.

Such self-depreciation sounds strange to present-day concert-goers, to whom the Fifth is a favorite symphony, of moving grandeur and majesty. Tchaikovsky himself soon realized that he had been too harsh. After a subsequent performance of the symphony, he wrote, "I like it far better now." The gloomy, mysterious opening theme.

Suggests the leader, deliberate tread of life. The opening Allegro, after experimenting in many moods, ends mournfully and wearily. The beauty of the Andante is twice broken in upon by the first sombre theme. The third movement he waltz is never really gay: there is always the suggestion of impending fate in it: while at times the scale passages for the strings give it an eerie, ghostly character. At the end of this also there comes the heavy, muffled tread of the veiled figure that is suggested by the opening theme. Finally the last movement shows us, as it were, the emotional transformation of this theme, evidently in harmony with a change in the part it now plays in the curious drama. It is in the major instead of in the minor: it is no longer a symbol of weariness and foreboding, but bold, vigorous, emphatic, self-confident. What may be the precise significance of the beautiful theme of the second movement that reappears in the finale it is impossible to say: but it is quite clear that the transmutation which the first subject of the allegro undergoes, just before the close of the symphony, is of the same psychological order as that of 'fate' motive a change from clouds to sunshine, from defeat to triumph.

The repetitious use of the fate motive has given this work the sobriquet of "Fate Symphony".

Moscow State Symphony Orchestra

MUSIC DIRECTOR / CHIEF CONDUCTOR

PAVEL KOGAN

SOLOIST

EUGENE WATANABE, VIOLIN Friday, 21st June, 1991, 8:00 p.m.

PROGRAMME

PETER ILYITCH TCHAIKOVSKY Capriccio Italien, opus 45

MAX BRUCH

Violin Concerto No. 1 in G minor, opus 26

Prelude (Allegro Moderato) Adagio Finale (Allegro energico)

INTERMISSION

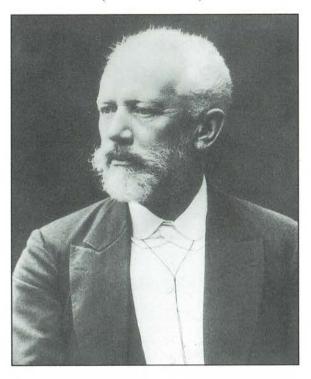
DMITRI SHOSTAKOVICH

Symphony No. 5, opus 47

Moderato Allegretto Largo Allegro non troppo

PETER ILYITCH TCHAIKOVSKY

(1840-1893)

ปีเตอร์ อิลยิช ไชคอฟสกี (ค.ศ. 1840 -1893) capriccio italien , โอปุส 45

คีตกวีที่ไม่ใช่ชาวอิตาเลียนหลายต่อหลายคนในคริสต์ศตวรรษที่ 19 เมื่อไปเยือนอิตาลีมักจะได้รับ แรงบันดาลใจจากสิ่งต่าง ๆของประเทศนั้น เป็นต้นว่า เพลงพื้นเมืองอิตาเลียนที่มีความไพเราะเย้ายวนใจ ทัศนียภาพของภูมิประเทศและบ้านเมืองที่งดงามแปลกตา และแสงแดดที่เจิดจ้าแจ่มใสอันเป็นลักษณะเด่น ของดินแดนยุโรปใต้ คีตกวีเหล่านี้ได้นำบรรยากาศและทำนองเพลงพื้นเมืองของอิตาลีดังกล่าวนี้ประมวลลง ในบทเพลงของเขาอย่างงดงามและน่าตื่นใจ ดังเช่น แบร์ลิออซได้แต่งซิมโฟนี "Harold in Italy" เม็นเดิล โซห์นแต่ง Symphony หมายเลข 4 (Italian) ชาปังติเอร์แต่ง "Impressions d' Italie" ริชาร์ด สเตราสส์แต่ง "Aus Italien" สำหรับไชคอฟสกีนั้นก็ได้มีผลงานที่มีชื่อว่า "Capriccio Italien" ที่ท่านจะได้ฟังเป็นงานอัน ดับแรกในค่ำวันนี้

ไชคอฟสกีได้แต่งเพลงนี้ขึ้นเมื่อได้ไปเยือนอิตาลีในตอนตันของปีค.ศ. 1880 งานชิ้นนี้เป็นงานที่ เขาได้รวบรวมเอาทำนองเพลงอิตาเลียนหลายทำนองที่พบในหนังสือรวมเพลงพื้นเมือง และที่เขาได้ยิน ตามท้องถนนในกรุงโรมมารวบรวมสร้างสรรค์เป็นงานใหม่ชิ้นนี้ขึ้น (Edwin Evans นักวิจารณ์ดนตรีชื่อดัง เมื่อได้พังงานชิ้นนี้ถึงกับกล่าวว่าเป็น "a bundle of Italian Folk Tunes") ปรากฏว่าเมื่อตอนร่างเค้าโครง เพลงนี้ ไชคอฟสกีได้ให้ชื่อว่า"Italian Fantasia" แต่เมื่อถึงตอนจำแนกเสียงของเครื่องดนตรีในวงดุริยางค์ เสร็จเรียบร้อยบริบูรณ์ เขาได้เปลี่ยนชื่อเรียกเสียใหม่ว่า "Capriccio Italien" (ขอให้ท่านผู้พังสังเกตว่า ชื่อ นี้เกิดจากคำใน 2 ภาษา "Capriccio" เป็นคำภาษาอิตาเลี่ยน ตรงกับคำในภาษาฝรั่งเศสและอังกฤษว่า Caprice อันหมายถึงบทเพลงที่เกิดจากการนำทำนองเพลงต่าง ๆมาปะติดปะต่อกันและมีลักษณะที่ร่าเริงสนุกสนาน ส่วน Italien นั้นเป็นคำฝรั่งเศสแปลว่า ซึ่งเกี่ยวกับอิตาลี)

เมื่อไชคอฟสกีกลับจากอิตาลี เขาได้นำเพลงนี้ออกบรรเลงเป็นครั้งแรกที่มอสโคว์ เมื่อวันที่ 18 ธันวาคม ค.ศ. 1880 โดยมี นิโคลัส รูบินสไตน์เป็นวาทยากร

ในตอนแรกของ Capriccio Italien ดนตรีจะเริ่มอย่างช้าๆ เราจะได้ยินเสียงแตรแฟนแฟร์ (fanfare) ที่ทำให้รู้สึกระทึกใจ ไชคอฟสกีได้ทำนองนี้มาจากเสียงแตรเดี๋ยวที่เขาได้ยินตอนเช้าและตอนเย็นทุกวันที่ดัง มาจากค่ายทหาร "Royal Cuirassiers" ซึ่งอยู่ตรงข้ามกับโรงแรม Constanzi ที่เขาพักขณะอยู่ในกรุงโรม (อนึ่ง ขอให้ทราบว่าในฉบับรวมเครื่อง (score) ของเพลงนี้ ไชคอฟสกีได้เพิ่มแตรคอร์เนทลูกสูบ (cornet-apiston) เข้าไปอีก 2 ตัว เพื่อให้กลุ่มแตรมีพลังเปล่งเสียงดังกังวานมากขึ้น) หลังจากสัญญาณแตรแฟน แฟร์ไปแล้วก็จะเข้าสู่เนื้อหาสำคัญ 2 เนื้อหาซึ่งได้ทำนองมาจากเพลงพื้นเมืองอิตาเลียนและเพลงป๊อป ปูลาที่ไชคอฟสกีได้ยืนชาวอิตาเลียนร้องกันเกร่อตามท้องถนน เมื่อดนตรีดำเนินไปมากเท่าไรความร่า เริงมีชีวิตชีวาก็เพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ จนในที่สุดก็จะมาถึงตอนท้ายที่เป็นเพลงระบำตารันเต็ลลาอันรุกเร้า ใจซึ่งจะนำดนตรีจบลงในบรรยากาศที่สดใสและเบิกบานใจยิ่ง

CAPRICCIO ITALIEN, OPUS 45

The decorative arts of 19th-century Russia abounded in glowing jewels, gleaming enamels and radiant cathedral colors. Under the Romanov czars, music especially reflected this love of the richly hued, and compositions drenched in wondrous sound were produced by one Russian after another.

But, surrounded as he was by manmade beauty, the upper-class Russian of the time was forced to escape from the bleak landscapes of his homeland by journeying to the colorful lands in the south of Europe. In Italy and Spain, especially, he could bask in the warmth of the sun, revel in the dazzle of the sky, and exult in the vivacity of the Latin termperament-all the while refreshing and revitalizing his normally wintry spirits.

Two especially well-traveled Russians of the late 19th century were Nikolai Rimsky Korsakov and Peter Ilyitch Tchaikovsky. Both were thoroughly at home in the world outside the confines of Russia-Rimsky-Korsakov through naval service, Tchaikovsky through his extensive concert tours-and both were highly receptive to the exotic sights and sounds of foreign lands. Rimsky-Korsakov's enthusiastic description of a visit to Rio de Janeiro in 1863 is typical of his affection for things Latin: "The water in the bay was green-blue by day and phosphorescent at night, the shore and mountains a gorgeous green.....The market was filled with endless quantities of oranges and wonderful bananas, as well as monkeys and parrots. The New World, the Southern hemisphere, a tropical winter in June!" Then one can almost hear him sigh as the composer wrote: "Everything was different--not the same as with us in Russia."

Although he called himself "Russian in the fullest sense of the word," Tchaikovsky was not regarded as such by his strongly nationalistic fellow musicians. Because of his extensive conservatory training and the "western" influence they felt in his work, the Russian Five (Balakirev, Borodin, Cui, Mussorgsky and Rimsky-Korsakov) generally considered Tchaikovsky to be outside the mainstream of the all-Russian music movement.

Tchaikovsky was however, "Russian in the fullest sense" in his apperciation of folk music of his own country and of those he visited. While touring Italy during 1880, he settled for three months in Rome, taking up residence near the barracks of the Royal Cuirassiers, Here his ear was caught by lively Italian street songs and the music of the military ceremonies nearby. During this period he also delved into voiumes of folk music in search of material to use in what he called "an Italian fantasy." To his patroness, Mme. von Meck, he wrote: "Thanks to the charming themes, some of which come from collections and some of which I have heard in the streets, this work will be effective."

Tchaikovsky possessed a remarkable taient for instrumentation, instinctively scoring his works to obtain a maximum variety of color and the widest possible range of tonal effects. His Capriccio Italien, vibrant with the raw coeors of its Italian song and dance rhythms, is one of his most popular works and shows the composer's complete mastery of orchestration. Its music passes vigorously from the opening trumpet call (echoes of Ithe Cuirassiers) through a slightly melancholy phase to a climax of power and brilliance reminiscent of the popular Italian dance, the Tarantella.

MAX BRUCH (1838 - 1920)

มักซ์ บรูค (ค.ศ. 1838 - 1920) ไวโอลินคอนแชร์โต หมายเลข 1 ใน g ไมเนอร์, โอปุส 26 1. Allegro moderato 2. Adagio 3. Allegro energico

มักซ์ บรูค : คีตกวีและวาทยากรชาวเยอรมัน เกิดที่เมืองโคโลญ เยอรมนีเมื่อปี ค.ศ. 1838 เขาศึกษาดนตรีกับเฟอร์ดินานด์ ฮิลเลอร์ ในปีค.ศ. 1865 เขาได้เป็นวาทยากรในการแสดงคอนเสิร์ทที่ เมืองโคเบลนซ์ ริมฝั่งแม่น้ำไรน์ในเยอรมนี ระหว่างปีค.ศ. 1880 ถึงค.ศ. 1883 เขาดำรงตำแหน่งวาทยากร ของวงดุริยางค์ลิเวอร์พูลฟิลฮาร์มอนิคในอังกฤษในปีค.ศ. 1892 เขาได้กลับไปเป็นอาจารย์สอนวิชาการประพันธ์ เพลงอยู่ที่กรุงเบอร์ลิน และได้ถึงแก่กรรมที่นั่นในปีค.ศ. 1920

ในช่วงชีวิตของบรูค เขาใช้เวลาส่วนใหญ่ทำหน้าที่เป็นวาทยากรและสอนดนตรีเขาจึงไม่ค่อยมี เวลาให้กับการแต่งเพลงเท่าใดนัก ผลงานของเขาจึงมีจำนวนน้อยและในจำนวนน้อยชิ้นนี้ก็มีผลงานสอง สามชิ้นคือ ไวโอลินคอนแชร์โต หมายเลข 1 ใน g ไมเนอร์ ที่ท่านจะฟังในค่ำวันนี้, Kol Nidrei สำหรับ เชลโลและวงดุริยางค์และ Scottish Fantasy สำหรับไวโอลิน ร่วมกับวงดุริยางค์และฮาร์พ ที่ยังคงสร้าง ชื่อเสียงให้เขาเป็นคีตกวีคนสำคัญ

บรูคได้เริ่มแต่งไวโอลินคอนแชร์โตหมายเลข 1 ขึ้นเมื่อปีค.ศ. 1857 และได้มาเสร็จลงในปีค.ศ. 1866 เขาได้นำออกแสดงครั้งแรกเมื่อวันที่ 24 เมษายนในปีเดียวกันนั้น ที่เมืองโคเบลนซ์ โดยตัวเขาเอง เป็นวาทยากรและออตโต ฟอน เคอนิกสโลว์ อาจารย์สอนไวโอลินของวิทยาลัยการดนตรีโคโลญเป็นผู้เดี่ยว ไวโอลิน ปรากฏว่าเมื่อการแสดงครั้งแรกผ่านพันไป บรูคเกิดความไม่พอใจผลงานชิ้นนี้ เขาได้ส่งผล งานนี้ไปให้โยเซฟ โยอาคิม นักไวโอลินชาวเยอรมันผู้มีชื่อเสียงโด่งดังในเวลานั้นแก้ไขในด้านต่างๆ โดย เฉพาะอย่างยิ่งด้านเทคนิคการบรรเลงของผู้เดี่ยวไวโอลิน เมื่อโยอาคิมแก้ไขปรับปรุงเป็นที่เรียบร้อย เขาก็นำออกแสดงเป็นการภายในที่โรงละครหลวงแห่งเมืองฮาโนเวอร์ ในเดือนตุลาคม ค.ศ. 1867 โดยมีโยอาคิมเป็นผู้บรรเลงเดี่ยวและตัวเขาเองเป็นวาทยากร และงานที่นำออกแสดงในครั้งนี้ก็คือไวโอลินคอนแชร์โด ชิ้นนี้ที่บรรเลงและฟังกันตั้งแต่นั้นมาจนถึงปัจจุบัน บรูคได้อุทิศคอนแชร์โดบทนี้ (เช่นเดียวกับไวโอลินคอน แชร์โดหมายเลข 3 ของเขา) ให้แก่โยอาคิมเมื่อเขาจัดตีพิมพ์มันขึ้นในปีค.ศ. 1869

ไวโอลินคอนแชร์โตบทนี้ มี 3 ท่อน ท่อนแรก จะเริ่มขึ้นด้วยบทนำซึ่งบรูคเรียกกันว่าเพรลูด (prelude) ผู้บรรเลงเดียวจะเริ่มบรรเลงเลยโดยไม่มีวงดุริยางค์ทั้งวง (tutti) เล่นนำขึ้นก่อน (เช่นเดียวกับไว โอลินคอนแชร์โตใน e ไม่เนอร์ของเม็นเดลโซห์น) ขอให้สังเกตว่าบทนำนี้มิได้มีความสัมพันธ์ใด ๆกับส่วน อื่น ๆที่ติดตามมาในท่อนแรกนี้เลย บรูคได้ใช้บันไดเสียงไมเนอร์อันก่อให้เกิดความเยือกเย็นเศร้าสะเทือนใจ แนวทำนองหลักที่หนึ่ง ไวโอลินเดี่ยวจะนำขึ้นก่อนโดยมีการคลอประกอบเล่น tremolo เป็นฉากหลัง

แนวทำนองหลักที่สองที่ตามมา ก็จะนำขึ้นโดยไวโอลินเดี๋ยวเช่นเดียวกัน และหลังจากแนวบรรเลงได้พัฒนาไป เพรลูดก็จะกลับมาให้ได้ยินอีกครั้งหนึ่ง ก่อนจะจบท่อนแรก ได้มีการเปลี่ยนไปใช้บันไดเสียงเม เจอร์ซึ่งช่วยคลายความหม่นหมองลงได้มาก และจะเข้าเชื่อมท่อนที่สองโดยไม่มีการหยุดระหว่างท่อน (เช่นเดียวกับไวโอลินคอนแชร์โตใน e ไมเนอร์ของแม็นเดลโซห์น) ท่อนที่สอง จะประกอบด้วยแนวทำ นองหลัก 3 แนว แนวทำนองหลักแนวหนึ่งจะมีความไพเราะซาบซึ้งกินใจมาก จนได้รับการชมเชยว่าเป็น "ความสำเร็จอันงดงามยิ่งของการประดิษฐ์ท่วงทำนองในศตวรรษที่ 19 " กล่าวโดยส่วนรวมแล้วท่อนที่ สองหรือท่อนซ้าของคอนแชร์โดบทนี้ เป็นท่อนที่มีความไพเราะดื่มด่ำที่สุดท่อนหนึ่งในบรรดาท่อนซ้าของ ไวโอลินคอนแชร์โตทั้งหลายที่ได้แต่งขึ้น ในท่อนที่สาม หลังจากเพรลูดสั้น ๆ จะตามมาด้วยแนวทำนอง หลัก 2 แนว แนวแรกจะมีลักษณะคล้ายเพลงมาร์ชในสำนวนเพลงพื้นเมืองฮังกาเรียน ส่วนแนวที่ สองจะมีลักษณะโอ่อ่าสง่างามและจะนำไปสู่ท่อนหาง(coda)ซึ่งดนตรีจะจบลงอย่างกระฉับกระเฉงเปี่ยมไป ด้วยพละกำลัง

VIOLIN CONCERTO NO. 1, G MINOR, OPUS 26

1. PRELUDE (ALLEGRO MODERATO) 2. ADAGIO 3. FINALE (ALLEGRO ENEGICO)

If one compares it with the other famous concertos of the nineteenth century, one is amazed at itsunconventional overall form. True to radition, it has three movements, but in terms of sheer musical material there is as much in the finale as in the two other movements put together, and although the conventional fast-slow-fast sequence is retained, the surprising fact is that sonata form is used for all three movements, while tradition calls for ternary song form for the slow movement and (usually) a rondo for the finale. Bruch was naturally aware of this and, not without reason, first chose the title "Fantasy" for the work. However, he allowed Joachim to persuade him that "Concerto" was a more effective title.

The additional title "Prelude" (Vorspiel) was retained for the opening Allegro. The absence of any marked division between the movements, after the example of the Mendeissohn Concerto, emphasises the "Fantasy" character, as do the recapitulations in the first and second movements, which are clearly abbreviated and turned into transitions. The Hun-garian-style theme of the finale, which has a close affinity with that of

Brahm's Violin Concerto, may have been provided by Joachim, who was Hungarian born.

Max Bruch was born in Cologne in 1838 and died in 1920 in Berlin, where he was professor of composition and vicepresident of the Music Academy. He is known today almost exclusively for his Violin Concerto in G minor, which belongs with the violin concertos of Beethoven. Mendeissohn, Brahms, and Tchaikovsky to the select repertory of nine-teenth-centruy violin works. His great choral works, which were very widely performed in the late nineteenth centruy and esteemed above those of Brahms, his many concertos and

concert pieces, the chamber music, and a great many songs all seem to have faded.

The Violin Concerto in G minor, OP. 26 was not only Bruch's first instrumental concerto, but his first big orchestral work in general. Since he had thus far published only vocal music, it is not surprising that he had considerable difficulty with the compositionand spent much time making alterations and refinements before he was finally satisfied with the result. The sketches go back to 1864, and the first performance was given in Koblenz on April 24, 1866. After this, however, Bruch withdrew the work and revised it thoroughly, seeking advice on the writing of the violin part from many musicians, both composers and violinists. In particular he conculted Joseph Joachim, to whom the concerto was finally dedicated and who gave the first performance in the definitive version in Bremen on January 7, 1868. In a letter to his publisher Simrock in 1872, Bruch wrote: "...The composition of violin concertos is a cursed difficuit business...From 1864 to 1868, I took my concerto to pieces at least half a dozen times, and conferred with violinists before it finally achieved the form in which it is now generally known, and played everywhere."

The concerto became widely popular very quickly, and although at first Bruch was vastly delighted with its success, he soon came to execrate all violinists who played only his "universal" concerto and neglected his other violin works. He even sent in a letter to the musicologist Philipp Spitta in the winter of 1893 some satirical epigrams in the manner of Goethe and Schiller. One of them, headed "Prohibition by Order of the Polica, concerning M.B.'s first Concerto," reads: "Since recently the astounding eventuality has come to pass / That violins have of their own accord, been playing the First Concerto We make known with all posible haste,

to reassure fearful soues / That we hereby sternly prohibit the said concerto."

The reason for the continuing popularity of this G minor work lies largely in the fact that it was the first concerto and also that both sentiment (in the slow movement) and virtuosity (in the finale) were fully exploited.

DMITRI SHOSTAKOVICH

(1906 - 1975)

ดิมิตริ ชอสตาโกวิช (ค.ศ. 1906 - 1975) ซิมโฟนีหมายเลข 5 , โอปุส 47,

1. Moderato 2. Allegretto 3. Largo 4. Allegro non troppo

ดิมิตริ ซอสตาโกวิช : คีตกวีชาวรัสเซียผู้มีชื่อเสียงโด่งดังที่สุดอีกคนหนึ่งในคริสตศตวรรษที่ 20 นี้ เกิดเมื่อ ค.ศ. 1906 ที่เซนท์ปิเตอร์สเบิร์ก (หรือเลนินกราดปัจจุบัน) ในสหภาพโซเวียต เขาได้ศึกษาวิชา การประพันธ์เพลงและการบรรเลงเปียโนที่วิทยาลัยการดนตรีเลนินกราดในปีค.ศ. 1919 และเป็นศิษย์ของช ไตน์แบร์ก และกลาซูนอฟ เมื่ออายูได้ 18 ปี เขาได้นำซิมโฟนีหมายเลข 1 ของเขาออกแสดงและได้รับ ความสำเร็จอย่างงดงาม นับแต่นั้นมาเขาได้สร้างผลงานขึ้นเรื่อยๆ จนทำให้เขาก้าวขึ้นสู่คีตกวีชั้นนำ ของสหภาพโซเวียต แทบจะกล่าวได้ว่าเขาเป็นคีตกวีโซเวียตผู้มีชื่อเสียงโด่งดังที่สุดคนหนึ่งในจำนวน เพียงสองสามคนเท่านั้นที่ไม่ได้ลี้ภัยการเมืองไปอยู่ประเทศอื่น ระหว่างสงครามโลกครั้งที่สองเขาได้รับการ ยกย่องจากประเทศบ้านเกิดเมืองนอนของเขาว่าเป็นวีรบุรุษแห่งชาติ เขาได้รับรางวัลสตาลินถึง 5 ครั้ง และเกียรติยศอื่น จากสหภาพโซเวียตและประเทศต่าง ๆอีกมากมาย เขาได้ถึงแก่กรรมในปีค.ศ. 1975 รวมอายูได้ 70 ปี

ชอสตาโกวิชได้ประพันธ์ซิมโฟนีไว้ด้วยกัน 15 บท ในวงการดนตรีปัจจุบันได้สดุดีเขาว่าเป็นนัก แต่งซิมโฟนี (symphonist) ผู้ยิ่งใหญ่ที่สุดแห่งศตวรรษที่ 20 นี้ ซิมโฟนีของเขาตั้งแต่หมายเลข 5 ไปจน ถึงหมายเลข 15 อันดับสุดท้ายล้วนแต่ก็กก้องเกรียงไกรและกรุ่นไปด้วยวิญญาณแห่งความรักชาติที่รุนแรง ยากที่ผู้ใดจะสามารถสร้างความรู้สึกนี้ในกระแสเสียงของดนตรี

ชอสตาโกวิชได้แต่งซิมโฟนีหมายเลข 5 นี้ขึ้นเพื่อบรรเลงในงานเฉลิมฉลองวาระครบ 20 ปีของ การสถาปนาสหภาพโซเวียต การแสดงครั้งแรกได้จัดให้มีขึ้นเมื่อวันที่ 21 พฤศจิกายน ค.ศ. 1937 ที่นคร เลนินกราด และทันทีที่การบรรเลงจบลงเขาก็ได้รับความสำเร็จอย่างงดงามจนตัวเขาเองแทบไม่เชื่อว่าจะ เป็นเช่นนั้น ทางการบ้านเมืองและหนังสือพิมพ์ทั้งในสหภาพโซเวียต ยุโรปตะวันตก และสหรัฐอเมริ กาต่างลงบทความสดุดีกล่าวขวัญถึงเขาเป็นอันมากและต่อมาซิมโฟนีบทนี้ ได้นำออกมาแสดงเป็นครั้งแรก ในสหรัฐอเมริกาเมื่อวันที่ 9 เมษายน ค.ศ. 1938 โดยวงดุริยางค์ซิมโฟนี NBC และมี อาเธอร์ ร้อดซินสกี เป็นวาทยากร

ซิมโฟนีบทนี้มี 4 ท่อนดังนี้:-

ท่อนแรก: จะเริ่มต้นด้วยการโต้ตอบอย่างมีพลังระหว่างกลุ่มเครื่องสายเสียงต่ำกับกลุ่มเครื่องสาย เสียงสูงในลักษณะของ "antiphone" แนวทำนองหลักทำนองแรกนี้คล้ายจะเป็นการประกาศการปรากฏตัวของวีรบุรุษ จากนั้นกลุ่มวิโอลาจะเล่นแนวทำนองหลักที่สองที่ค่อนข้างยาวโดยมีกลุ่มเชลโลและกลุ่มดับเบิล เบสเล่นกระตุ้นเป็นจังหวะอยู่เบื้องหลัง ต่อมาเมื่อกลุ่มของฮอร์นได้ประกาศก้องขึ้นอย่างห้าวหาญดนตรีก็จะ เข้าสู่ท่อนพัฒนาที่สับสนด้วยอารมณ์ต่างๆ มีทั้งเกรียวกราด หุนหันพลันแล่น สงบสุขุม และ ร้อนรนกระ

วนกระวาย ท่อนนี้แสดงให้เห็นความผันแปรของอารมณ์มนุษย์ได้เป็นอย่างดียิ่ง

ท่อนที่สอง : จะมีลักษณะคล้าย scherzo ซึ่งเลียนท่วงท่าของเพลงวอลทซ์ มีท่วงทำนองอยู่ 2 ทำนอง ทำนองแรกเป็นของกลุ่มเชลโลและกลุ่มดับเบิลเบส ทำนองที่สองเป็นของกลุ่มเครื่องลมไม้ บรร ยากาศของท่อนนี้มีแต่ความร่าเริงแจ่มใส

ท่อนที่สาม: เป็นท่อนช้า ดนตรีสร้างความสะเทือนอารมณ์ให้เกิดขึ้นเป็นอย่างมาก จะมีท่วงทำ นองที่เล่นด้วยกลุ่มไวโอลินนำมาก่อนและจะตามด้วยทำนองที่เศร้าสร้อยของโอโบซึ่งมีกลุ่มเครื่องสายเล่น tremolo เป็นฉากหลัง (background)ให้และที่แปลกของท่อนนี้ก็คือตอนสุดท้ายก่อนจะจบท่อนดนตรีส่ง เสียงดังมาก แต่ไม่มีกลุ่มแตรเข้าสมทบช่วยเปล่งเสียงด้วยเลย

ท่อนที่สี่ : ดนตรีจะเริ่มขึ้นในลักษณะของเพลงมาร์ชอันฮึกเหิมด้วยเสียงของกลุ่มแตรที่มีเสียง ของกลองทิมปานีหนุนเป็นจังหวะอยู่เบื้องหลัง เนื้อหาต่างๆในท่อนแรกจะกลับมาให้ได้ยินอีกในกลางท่อนที่สี่นี้ และในที่สุดท่วงทำนองเพลงมาร์ชก็จะกลับมาอีกเพื่อนำซิมโฟนีนี้จบลงด้วยชัยชนะอันยิ่งใหญ่

อนึ่ง ในซิมโฟนีบทนี้ ชอสตาโกวิชได้เพิ่มเครื่องเพอคัชฌันอื่นๆ เข้าไปร่วมบรรเลงอีกหลายชนิด เช่น *ไซโลโฟน* ซึ่งช่วยเน้นเสียงแกร่งคมให้แก่บทเพลง *เซเลสตา* ซึ่งช่วยให้เกิดอารมณ์สุขุมละเมียดละไม ในตอนท้ายของท่อนแรก และ *เปียโน* ซึ่งช่วยเพิ่มอำนาจการเปล่งเสียงและสีสรรของเสียงในกลุ่มเพอ คัชฌันให้มากยิ่งขึ้น

(เฉพาะคำบรรยายภาษาไทย เขียนโดย ศาสตราจารย์ ไขแสง ศุขวัฒนะ)

SYMPHONY NO.5, OPUS 47

1. Moderato 2. Allegretto 3. Largo 4. Allegro non troppo

Cellos and double basses open the symphony with a declamatory theme characterized by wide leaps, the violins stating the same theme antiphonally. A short descending figure for first violins soon appears, of which much is made later in the movement. Then the violins begin a lengthy and melodious theme, leading to a passage in which the horns and woodwind are prominently employed. A brief and dissonant climax is reached and a second theme is introduced over a persistent rhythmic figure for lower strings, and the harp. The theme itself, stated by the first violins (espressivo), is again characterized by the wide leaps and plunges in intervals that distinguish the entire movement. Divided violas and cellos antiphonally end this part of the movement with a brief phrase from which proceed solo passages for flute and clarinet. Horns now enter with a pretentious theme over a persistent rhythm for lower strings and piano. The animation increases as strings and woodwind expand the brief descending phrase that occurred at the beginning of the movement. A rapid march section now ensues, brass and wind presenting a jaunty version of previously presented material, leading to an impassioned return on strings and wind of the opening theme and a tremendous climax in unison for strings and wind. Now the second theme returns presented by flute and horn over the insistent rhythm of the strings. Woodwind plays a prominent part; the clarinet, oboe, and bassoon engaging? in an extended passage, which leads to a quiet closing section, in which fragments of the leaping theme are presented by trumpet and lower strings, while the celesta adds a somewhat chilling effect as the movement endsAfter the heroic cast of the first movement, the second movement (Allegretto) has a gay and boisterous quality that furnishes much needed diversion. The rhythm alternates between 3/4 and 4/4 and times; the themes are obvious enough and they recur in more or less the conventional manner of the classical scherzo with its trios and repeats. The solo violin, flute, and bassoon are used with exhilarating effect during the course of the movement; the quartet of horns is prominently employed and the xylophone bringtens the texture of music periodically.

For his intense and Rhapsodic slow movement, the composer has dispensed with the brass instruments all togerher, has divided his violins into three sections, violas and cellos into two, respectively, and relies on harp, piano, and celesta to add bright glints to his orchestral palette. Third violins, first violas, and second cellos begin the movement with an expressive, and at times almost liturgical, section, presenting the main thematic material. This leads to an episode, memorable for tis beauty, for the harp and two flutes. The strings again take up the burden of the movement and are soon joined by wind in an impressive passage (largamente). A new and intense episode is now presented by solo oboe and clarinet over a string tremolo. The fervour of the movement is caught by all the instruments as they join in a stirring proclamation. A new episode is brought forward by the lower strings to the accompaniment of a semiquaver figure by the clarinets and the persisting violin tremolo, which ends in a brief and powerful climax. A descending figureon the cellos restores the quiet intensity of the opening; harp and celesta combine magically with the tremolo of the first violins as the movement ends.

Timpani and brass. as if they had been silent too long, open the finale of the symphony with a stirring theme in march rhythm, which is to return periodically to this rondo-like movement. Strings and woodwind soon join in a subsidiary theme, but quickly the march theme makes itself heard from the trombones, bassoons, and lower strings. This is expanded at length, leading to a passage (accelerando) for horns and strings. After a short while, the main theme of the first movement is hinted at by the solo trumpet over a rushing semiquaver accompaniment for wind and strings and this material is transformed into a passage of tremendous power. Then a diminuendo brings a contrasting section, opening with a passage for solo horn, which gradually re-establishes the mood of the slow movement.

But the urgency of the march theme is not to be denied and soon timpani and side drum are heard. The excitement mounts as brass and woodwind play with the thematic material, while the strings remain silent for a time as the initial enthusiasm of the movement is recaptured. Finally the strings re-enter; the piano and an assortment of percussion instruments join in an apotheosis of the march theme--a musical affirmation of compelling power and sweeping grandeur, for a parallel to which one must go back to Sibelius's second symphony or some of the symphonies of the nineteenth-century masters.

MOSCOW STATE SYMPHONY ORCESTRA

FIRST VIOLINS

Eugeny E. Grach

(Orchestra Leader)

(Deputy Leader)

VIOLAS

(Leader)

(Deputy Leader)

Victor G. Heifets Vera I. Belevich

Marina Y. Apirian

Yuri B. Agranovsky

Eila I. Bulatova

Yury V. Sinev

Alexandra M. Presaizen

Lev O. Rozenfeld

Elmira A. Baliaeva

Eugeny I. Durnovo

Carina D. Prokofieva

Grigory A. Dovgonos

Liudmila K. Ckaldina

Grigory G. Levantin

Elena V. Shumilina

Eugeny L. Brezanovsky

Vladimir R. Yastrubenetsky

SECOND VIOLINS

Konstantin A. Stliarevsky

Leonid P. Grekov

(Leader)

(Deputy Leader)

Olga M. Hazanova

Nikolay G. Nurijanov Irina S. Pozdniakova

Irina Iermakova

Oleg V. Artiomentko

Eugeny V. Vilkinsky

Miron I. Turiansky

Vladimir N. Brisev

Nikolay V. Aleev

Valenin I. Beliaiev

Alexandr E. Gushin

Vladimir I. Spektor

Margarita D. Gonina

Simon D. Mushuryan

Alexander E. Rider

Natalia N. Ivanova

Mihail Yu. Smirnov

Ecaterina V. Yasinskaya

Boris M. Kondratinsky

Vladimir O. Nikiforov

Vagif M. Mamedov

Mugeny G. Ermolov

Idubov Yu. Pepeva

Tatiana E. Marianova

Robert A. Borekian

CELLOS

Mark Y. Fliderman

(Leader)

Yuri L. Semionov

(Deputy Leader)

Alexandr V. Burikov

Grigori B. Kats

Boris A. Hodos

Sergei Y. Gutman

Vasili S. Mechetin

Sergei A. Naumov

Oleg S. Volkov

Sergei V. Granovsky

FLUTES

Vizeheslav A. Seminihin

Alexandr V. Aleksiuk

Alexandr N. Mnuskin

Alexandr G. Kozlov

(First Soloist)

(Second Soloist)

(Second Flute)

(Piccolo)

OBOES

Aexandr V. Riazanov

Pavel V. Frolenkov

Vesili G. Fedorets

Igor D. Menyi

(Forst Soloist)

(Second Soloist)

(Second Oboe)

(Cor Anglais)

CLARINETS		PERCUSSIONS	
Anatoli I. Kamyshev	(First Soloist)	Alexandr S. Bulatov	(Soloiet Tympani)
Sergei V. Bolshakov	(Second Soloist)	Alexandr I. Vengerovski	(Soloist-Tympani) (Soloist)
Sergei B. Saveliev	(Second Clarinet)	Dmitri B. Lazariev	(Miscellaneous
Vakov K. Merts	(Bass-Clarinet)	Dilliti B. Lazariev	9 CONTROL OF CONTROL OF STATE
BASSOONS	(Base Starmet)	Igor A. Krapenkov	Percussion) (Cymbals)
		*	10 C 20 C
Mihail V. Urman	(First Soloist)	Oleg V. Zatravkin	(Bass Drum)
Mihail Yu. Bochkov	(Second Soloist)	HARPS	
Vladimir C. Baikov	(Second Bassoon)	Maria A. Smirnova	(First Soloist)
Eugeni M. Sheldunov	(Contra-Bassoon)	Elena N. Ilyinskaya	(Second Soloist)
FRENCH HORNS		PIANO	
Andrei V. Ferapontov	(First Soloist)	Mihail N. Adamovich	(Soloiet)
Oleb B. Karnushkin	(Second Soloist)		(Soloist)
Arkadi O. Iskeev		ADMINISTRATIVES	
Vladimir A. Tushkov		Alexandr E. Ter-Saakov	(Orchestra Manager)
Vladimir A. Fedoseiev		Grant A. Mesian	(Administrator)
Vladimir V. Slabchuk		Vasili V. Didyk	(Assistant Ochestra
TRUMPETS			Manager)
Alexandr A. Koroliov	(Eirot Coloint)	Irina AL. Ollaleva	(Wardrobe Mistress)
	(First Soloist)	Vladimir I. Semionv	(Librarin)
Viacheslav L. Smirnov	(Second soloist)	Vladimir V. Rylkov	Stagemanager /
Oleg V. Muhin			Technician - Leader
Tigran E. Sarkisian		Andrei P. Beglianov	Stagemanager /
TROMBONES			Technician
Albert M. Gjaniants	(First Soloist)	Sergei V. Shelikhov	Stagemanager /
Mihail P. Magdevich	(Second soloist)		Technician
Vladimir I. Lykov	(Second Trombone)		
Yurt L. Iliuhin	(Bass-Trombone)		
TUDA			

(Promotor for Moscow State Symphony Orchestra's South East Asian Tour 1991)

HILLYER INTERNATIONAL, INC.

Mrs. Kazuko Hillyer

Alexandr V. Grigoriev

TUBA

President

(First Soloist)

Mr. Michael Sampliner

Assistant to the President

THE BANGKOK SYMPHONY ORCHESTRA FOUNDATION

HONORAY BOARD OF DIRECTORS

H.E. Privy Councillor M.C. Chakrabhandpensiri Chakrabhand

H.E. Privy Councillor M.L. Usni Pramoj

H.E. Privy Councillor M.L. Chirayu Nopphavongse

H.E. Privy Councillor M.L. Thavisant Ladavan

H.E. Privy Councillor Dr. Chao Na Silvan

H.E. Privy Councillor Mr. Charoonphand Israngkura Na Ayudhya

Thanpuying Somrojana Swasdikul Na Ayudhya

Mr. Prayut Mahakijsiri

Mrs. Saranya Chaokwanyuen

HONORARY ADVISORS

M.R. Butri Veeravaitaya

Khunying Boonchua Chaiyabhat

Khunying Malaiwan Bunyaratavej

Dr. Saisuree Jutikul

Prof. Dr. Kasem Suwankul

Lt. Com. Piyabhand Snitwoongse Na Ayudhaya RTN

Col. Choochat Pitaksakorn

Mr. Ian Fawcett

BOARD OF DIRECTORS

Mr. Udane Tejapaibul Chairman

Dr. Amnuay Veerawan Vice Chairman

Mr. Somboon Nandhabiwat Vice Chairman

Mr. Charnchai Leethavorn Dierctor

Mr. Sukhum Navaphan Director

Dr. Supachai Panichpakdi Director

Mr. Jame C. Cheng Director

Mr. Pichai Vasanasong Director

Mr. Walter L. Meyer Director

Khunying Malee B. Snitwongse Na Ayudhaya Director

, o

Khunying Sasima Srivikorn Director

Khunying Niramol Suriyasat Director

Mr. Uthai Tejapaibul Director

Mr. Pongsak Payakvichien Director
Mr. Kamsin Srethpakdi Treasurer

Mrs. Atchara Tejapaibul Secretary General

THE BANGKOK SYMPHONY ORCHESTRA

Mr. Timm

Tzschaschel

Music Director

Mr. Tongsuang

Israngkun Na Ayudhaya

Asst.Music Director

HONORARY ADVISORS

Khunying Malee

B. Snitwongse Na Ayudhya

Mr. Uab

Sanasen

Mr. Paul

Nadler

EXECUTIVE BOARD OF DIRECTOR

Mrs. Atachara

Tejapaibul

Chairman

Mrs. Lucia

Thangsuphanich

Educational Director

Comd.Veeraphan

Vawklang RTN.

Director

Mr. Tongsuang

Israngkun Na Ayudhaya

Director / Asst. Music Director

Mr. Sutin

Srinarong

Director / Concert Master

Mr. Witaya

Tumornsoontorn

Director / Orchestra Manager

Miss Pikulkaew

Krairiksh

Director

Asso. Prof. Kovit

Khantasiri

Director

Lt. Comd. Krirk

Tungsanga RTN

Financial Director

BANGKOK SYMPHONY ORCHESTRA STAFF

Mr. Witaya

Tumornsoontorn

Orchestra Manager

Mrs. Sansanee

Vanij-Vongse

Secretary

Mr. Anusak

Boonsirimongkol

Administrative

Miss Araya

Chittaropas

Administrative

Miss Supaporn

Chawatai

Administrative

Mr. Sahabordee

Chunhacha

Ticketing

Mr. Chaiya

Likitsarawit

Librarian

Office address:

Room 403, 4th Floor, Siam Shopping Center

Rama I Road, Pathumwan, Bangkok 10330

Tel: 251-7948

ACKNOWLEDGEMENTS:

The organizer gratefully acknowledge the generous contributions of the following organization and individuals:

Public and Cultural Division, Department of Information, Ministry of Foreign Affair

Customs Department, Ministry of Finance

Revenue Department, Ministry of Finance

Immigration Division, Police Department, Ministry of Interior

Labour Department, Ministry of Interior

The Embassy of Soviet Socialist Republic

Thailand Cultural Center, National Commission Office

Television Channel 3

Television Channel 5

Television Channel 7

The Mass Communication Organization of Thailand

Le Meridien President Hotel

Bangkok Post

The Nation

D.K. Books (Siam Square)

Asia Books (Sukhumvit and Peninsular Plaza)

PIA Shop, Amarin Plaza

Chulalongkorn Books Center

Delta Real Estate Co., Ltd.

Mr. Walter Barshai

Prof. Kaisaeng Sukavatana

NESCAFÉ. DECAF

รื่นอารมณ์...กับเนสกาแฟดีดาฟ

เธอลึกซึ้ง พิถีพิถัน และเชื่อมั่นในตน ไม่เอนเอียงไปตาม ค่านิยมที่เปลี่ยนแปร และไม่เคยเลือกสิ่งที่เป็นรอง เธอพินิจสรรพสิ่งถึงแก่นแท้ พึงใจความเรียบง่าย บริสุทธิ์ของธรรมชาติ กาแฟที่เธอสรรหา... เธอเลือกเนสกาแฟดีคาฟ...กาแฟที่มีทั้งรสและกลิ่นกรุ่น ของกาแฟแท้ ที่สกัดแคฟเฟอีนออก เป็นความสุนทรี ในอีกหนึ่งรูปแบบจากเนสกาแฟผู้เขี่ยวชาญด้านกาแฟ ...คุณล่ะ เป็นหนึ่งในผู้สรรหาด้วยหรือเปล่า?

กาแฟที่สรรไว้สำหรับผู้สรรหา

A dash of savoir faire with a little sanuk always goes down well with our guests

With the French, it is *savoir faire*.... for the people of Thailand, an exuberant sense of fun or *sanuk*, is what life is all about.

And, at Le Meridien President, you will experience this delightful blend of the two.

A gentle world of gracious service, attentive but unobtrusive... in an atmosphere luxurious yet comfortable. Right in the heart of bustling Bangkok.

Needless to say, facilities are first class. From gourmet restaurants for an intimate tete-a-tete for two to conference requirements for 400.

For a unique taste of French flair and Thai warmth, be our guest.

YOUR LAST PIANO.

Some pianos cost more than others. But, frankly, none of them is cheap. So, a careful analysis of what you're getting for your money is not a bad idea. In a Steinway piano you are getting an instrument which is unquestionably the world standard of how a piano should sound and perform.

You are getting an instrument which is built so carefully and solidly that with reasonable care you can expect to pass it on to your children, even your grandchildren.

And, you are buying a musical *objet d'art* ... a solid, sculptural piece of cabinetwork that has been designed and built to transcend the whims of decorating style.

No other piano has the qualities you will find in a Steinway piano — a subtle suggestion that you may enjoy more years of good music and make a better investment too, by making your last piano your first piano.

STEINWAY & SONS

Sole agent in Thailand

Robinson Piano Co. (Siam) Ltd.

Established 1927

Main office 59/6-9 Sukhumvit Soi 31, Tel. 258-0278, 259-9533, 259-9537 Fax. (662) 258-0279 Sales & showroom 361 3rd Floor, Siam Center Tel. 251-4981, 251-5913 Fax. (662) 251-5913

PIA

OPERA CLASSIC MUSIC ON COMPACT DISC

3rd Floor Amarin Plaza, 69 – 70 Ploenchit Road, Bangkok Tel. 256 – 9515

> ดนตรี หนึ่งในความสุนทรีย์ของชีวิต หลากรูปแบบ หลายลีลา ด่างสีสัน หากเหล่านั้นี้-คือสิ่งที่คุณต้องการ--บ้านหลังนี้ มีพร้อมให้คุณ

118/3 ซอยมหาวิทยาลัยหอการค้า ถนนวิภาวดีรังสิต ดินแดง เขตห้วยขวาง กรุงเทพฯ 10400 โทร. 277-6912, 277-9997

Aprecious present, for a precious person "Your Special One".

Joint Venture TAIRUS

of the Academy of Science of the USSR, Siberean Branch

and Pinky Trading Co., Ltd. of Bangkok, Thailand.

SALUTES

The MOSCOW STATE SYMPHONY ORCHESTRA

and it's Conductor, Meastro PAVEL KOGAN

AND WELCOMES THEM TO THAILAND!

Bangkok Tel: (662) 233-4661, 237-6594

Fax: (662) 236-7204

MY 115-B

WORLD'S FINEST PIANO HOFFMANN & KÜHNE YOUNGS

ผู้แทนจำหน่ายเครื่องดนตรีสากล-ไทยทุกชนิด
ท้างหุ้นส่วนจำกัด ดุธิยประดิษฐ์
DURIYA PRADIT LTD., PART.
โรงเรียน ดุธิยการดนตรี
รับสอนเปียโน กีตาร์ ไวโอลิน อิเล็คโทน ขับร้อง
ตามหลักลูตรของโรงเรียน ซึ่งได้รับอนุญาตจากกระทรวงศึกษาธิการ

เปียโนกับกาลเวลาเป็นของคู่กัน ขั้นตอนการผลิต จะต้องพิถิพิถัน รวบรัดไม่ได้ วัสดุที่เลือกสรร การประกอบ การขึ้งสายเสียง ต้องผ่านการตรวจสอบอย่างละเอียดละออ และต้องด้วยช่างฝีมือผู้ เชี่ยวชาญโดยเฉพาะ เราจึงจะได้เปียโนที่ดี ได้มาตรฐานอย่างแท้จริง และเรามั่นใจในเปียในของเราทุกหลัง

216-218 ถนนดินสอ เสาชิงช้า ตรงข้ามลานจอตรถ กทม. โทร. 224-1224, 224-1315

สูนย์เปียโน USSR (รัสเซีย) S.U. PIANO SUPPLIES CO.,LTD.

UNION OF SOVIET SOCIALIST REPUBLICS PIANOS

เปียโนชั้นนำของประเทศรัสเซีย

มีให้คุณมาก มีให้คุณชม

ติดต่อ โชว์รูม:- 2196 ต.รามคำแหงฯ หัวหมาก บางกะปี กรุงเทพฯ 10240 โทร. 3748422

กล้องสำหรับมืออาชีพและมือสมัครเล่น *คุ้มค่าเกินราคา*

รับประกัน 3 ปี

บัจจุบันนโยบายระหว่างประเทศทั่วโลกได้เปลี่ยนไป ดังนั้นกล้องถ่ายภาพ ซีนิท, เคียฟ และกล้องส่องทางไกล เทนโด้ จาก สหภาพโชเวียต-รัสเซีย คือความผันที่เป็นจริงสำหรับทุกท่านที่รักความประหยัด

เชิญสอบถามรายละเอียดและแวะชมสินค้าด้วยความเป็นกันเองได้ที่ :-

ผู้แทนจำหน่ายและศูนย์บริการ

บริษัท เกตุไทย เอนเตอร์ไพรส์ จำกัด KATE THAI ENTERPRISE COMPANY LIMITED

1081 ถนนพระราม 4 แขวงวังใหม่ เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330 โทร. 215-4587 1081 RAMA 4 ROAD PATUMWAN BANGKOK 10330 TEL. 215-4587 TELEX : 84083 OVERSEA TH.

ATTN: KATE THAI

Authorized General Sales Agent

INTOURIST

USSR Company for Foreign Travel.

Specialized in Arranging TRIP To

USSR & E. EUROPE.

- STOPOVER TOURS
- TRANSBERIAN PACKAGES
- CONFERENCE & SEMINAR, etc.
 - INDIVIDUAL TRAVEL
 - BUSINESS TRIP
 - GROUP ARRANGEMENTS
 - INCENTIVE TOURS

WITH CONNECTIONS IN U.K. TURKEY,

FINLAND, AUTRALIA, USA, GERMANY,

HUNGARY, AUSTRIA, etc.

ตัวแทนการท่องเที่ยว

ของสหภาพโซเวียตประจำประเทศไทย

รับจัดท่องเที่ยวด้วยความชำนาญสู่

สหภาพโซเวียต และ ยุโรปตะวันออก

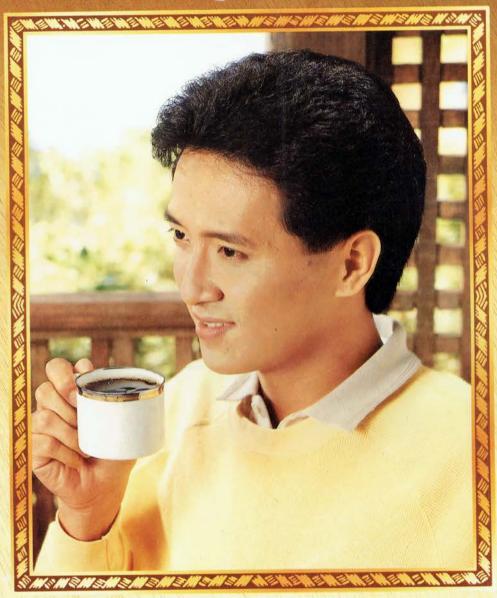
ติดต่อข้อมูลเพิ่มเติม ด้วยหมายเลข โทร. 240-9147

บริษัท อินทัวธ์ธิสต์ เอเชีย จำกัด

Intourist Asia Company Limited

214 Thai Wah Tower, 3rd Floor, South Sathorn Road, Bangkok 10120 Tel. 240-9147 Telex: 21132 GUE TH FAX: (662) 2409003

NESCAFÉ. Master Roast.

A QUIET MOMENT WITH NESCAFE MASTER ROAST

His world is a spectrum of taste and style.

Active and academic. Divergent lifestyles in harmony.

His coffee? Nescafé Master Roast,
a delightfully sophisticated blend of fine coffee beans.

Full-bodied Chumphon Robusta beans
with the inviting aroma of Chieng Mai Arabica beans.

A special pleasure from Nescafé,
the people who really know coffee.

Are you ready to join the select few?

Select Coffees for a Select Few

BANGKOK SYMPHONY ORCHESTRA FOUNDATION UNDER THE ROYAL PATRONAGE OF HIS ROYAL HIGHNESS THE CROWN PRINCE MAHA VAJIRALONGKORN AND NESCAFÉ. PROUDLY PRESENT

BANGKOK SYMPHONY ORCHESTRA

MUSIC DIRECTOR/CONDUCTOR:

SOLOIST :

PIANO

PROGRAMME :

HANDEL

Water Music

IVES

The unanswered questio

HAYDN

Piano Concerto, D major

Wednesday, **26th June**, 1991 08:00 p.m.

at

THAILAND CULTURAL CENTER

(Small Hall)

Tickets: Baht 500, 300, 200, 100 and 50 (for student)

Available at: Asia Books (Sukhumvit 252–5473; Peninsular Plaza 253–9786);

DK Books (Siam Square 251–6335); PlA 3rd Floor, Amarin Plaza (256–9515);

Chulalongkorn Books Center (255–4433); Nong Tha–Prachan (221–4421) and BSO Box Office (251–7948)

NESCAFÉ Classical Concert 1991